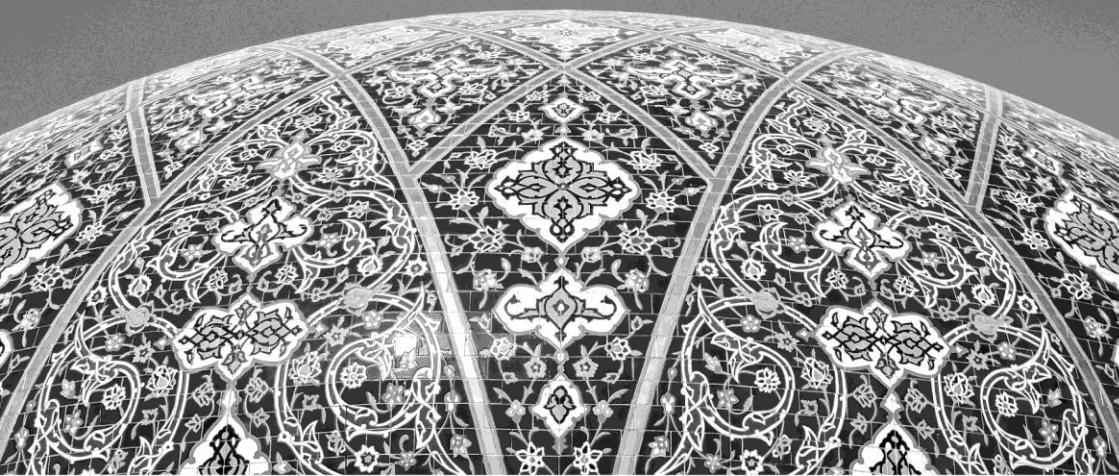

POTVORE O ISTINAMA ISLAMA

Prijevod:
Ma. sci. Mirsad Aslani

Senad Maku

Naslov:

Potvore o istinama islama

Autor:

Ma.sci. Senad Maku

Kontakt, E-Mail:

senad_maku@yahoo.com

senadmaku@gmail.com

Mob.: +382 69 649 664

www.bibladhekurani.com

Recenzija:

Ma. sci. Mirsad Aslani

Prof. Dr. Zija Abdulahu

Prijevod:

Ma. sci. Mirsad Aslani

mirsad_aslani@hotmail.com

Izvadač:

Senad Maku

Prvo izdanje:

Tiraž: 3000

ISBN 978-9940-9991-1-7

Ulcinj, 2020

© Sva su prava zagarantovana. Zabranjeno je izdanje, prevod, ili izdanje knjige na bilo koji način, bez pismene dozvole autora, osim u slučaju kratkih citata ili kritičke analize.

*U ime Allaha, Milostivog,
Samilosnog!*

PREDGOVOR

Svaka hvala i zahvala pripada Allahu plemenitom, neka je salavat i selam na Božijeg poslanika Muhammeda, s.a.v.s.,¹ na njegovu časnu porodicu, plemenite ashabe i sve dobre ljude koji slijede njegovu uputu sve do Sudnjega dana.

Gospodaru naš, smiluj nam se i puti nas na Pravome putu!

Koliko je samo slična današnjica s prošlošću!

Historija se ponavlja!

Kako tokom historije, tako i danas, optužbe ne prestaju. Generalno se o islamu često govori u negativnom kontekstu, uglavnom klevetanjem i potvorama. O islamu se tokom historije puno govorilo i pisalo i dalje se nastavlja, posebno po elektronskim medijima, novinama i raznovrsnim časopisima, bilo to od strane pojedinaca ili određenih grupa,

¹ S.a.v.s., je skraćena riječi: "Sal-lal-lahu alejhi se sel-lim (Neka je Božiji mir, spas i blagoslov nad njim)."

koji izražavaju različita mišljenja, neki je definišu kao primitivnu vjeru, dok neki kao vjeru nasilja i fanatizma, vjera koja otežava moderni način života, slobodu razmišljanja i govora. Neki su je nazvali afro-azijska religija, dok neki je smatraju kao Istočnu. Ali je činjenica da Hrišćanstvo i Hebreizam također potiču sa Istoka.

Ističu da je Islam religija slabih strasti, koja je na silu rasprostranjena. Na isti način se i dandanas govori. Niti jedna religija na svijetu nije interpretirana na toliko tendenciozan način, niti jednoj vjeri nisu adresirane toliki broj uvreda i mržnje, kao što su bile adresirane ka islamu. Tako da, oni koji klevetaju i potvore, trude se da na svaki mogući način Islamu i Kur'anu časnom poreknu originaln izvor, poslaniku Muhammedu, a.s., poslanstvo, dok, muslimane da predstave kao obožavatelje i heretike. I pored svega ovoga, ime Muhammeda, a.s., i dalje se nastavlja pominjati više od bilo kojeg drugog stvorenja, dok njegova uputa i dalje nastavlja prosvijetljivati čista i plemenita srca na milione i milijarde ljudi, više od četrnaest stoljeća.

Oni koji klevete Islam i Kur'anu svojim lažima, imali su, i dalje imaju za namjeru devaluaciju realnosti Kur'ana časnog kao nebesku Knjigu i Muhammeda, a.s., kao Božijeg Vjerovjesnika, a.s., prezentirajući ih ne objektivno i na nepravedan način. O ovome intelektualac, profesor Univerziteta u Parizu, i član Francuske Akademije Nauka, Dr. Maurice Bucaille, navodi:

“Kao i većina ljudi na Zapadu, mogao sam i ja sačuvati pogrešno rasprostranjene ideje o islamu do današnjeg dana. Dakle, priznajem da

sam bio veliki neznanica, prije stvaranja ličnog, pravednog i objektivnog pogleda prema islamu koji je i danas prisutan. Ako sam imalo imao uticaj i oklevao u vezi s Kur'anom, onda je to povod onoga što sam naučio u mladosti. Nikada mi nisu govorili o muslimanima, samo o Muhamedu, posebno ističući da se radi o religiji koju je osnovao samo jedan čovjek, i koji nema nikakvu vrijednost naspram Boga ... Ponavljam, svoju konstantaciju da na Kur'an nije uticala čovjekova ruka, da je to Božija Objava, i o ovome nemam nimalo sumnje.”²

Paul Findley,³ član američkog Kongresa punih dvadeset godina, ističe: *“Ružne misli o islamu od moga djetinstva i dalje su sačuvane u mojoj glavi. Danas me uopšte ne impresionira kada upoznajem amerikance koji imaju ista shvatanja. Iznenadujuće je, kada razmišljate o velikom broju dezinformativnih stereotipa, koji se i dalje nastavljaju o islamu širiti iz godine u godinu, tokom nedeljnih časova nastave širom Amerike. Milioni ljudi dobivaju lažne informacije kao prave, koje se godinama neispravno prezantiraju i prenose.”⁴*

Dokumenat iz Vatikana, godine 1970 piše: “Orijentacija dijaloga između hrišćana i muslimana”, izdat nakon Drugog vatikanskog Vjeća, je veoma bitan dokaz o korekciji mišljenja u pogledu na muslimane. Ovaj dokumenat u obliku rezolucije preuzeo je odgovornost prihvatanja nepravde koja

² Dr. Maurice Bucaille, “*Bibla, Kur’ani dbe Shkenca (Biblija, Kur’an i Nauka)*”, Džakovica, str. 6.

³ Poznat je po tome što je branio osnovna ljudska prava i ljudske diskriminacije bilo to rasističke ili vjerske. Dobio je veliki broj priznanja za svoj rad u borbi protiv diskriminacije. Dobio je pet počasnih doktorata različitih univerziteta Sjedinjenih Američkih Država, i jedan počasni doktorat Univerziteta Sana.

⁴ Paul Findley, “*Mjaft me beshje (Dosta šutnje)*”, Albanija, 2004, str. 22.

je u prošlosti učinjena islamu. U ovom dokumentu stoji: “*Oslobodimo se predrasuda o islamu*”.⁵

S obzirom na brojnim klevetama i potvorama generalno o islamu, kao i veliki broj laži koje su adresirane na ovu vjeru, rad je podjeljen u tri poglavlja, tako što su obrađene dvije najvažnije tematike, a to su Kur’an plementi i Božiji poslanik Muhammed, a.s.

U prvom poglavlju govori se o klevetama i lažima upućene Kur’anu plemenitom i njegovom izvoru; kritikovali smo i odgovorili na ove klevete, dok u drugom poglavlju govori se o klevetama koje su bile adresirane Muhammedu, a.s., o poligamiji i optužbama kao čovjeka velikih seksualnih požuda.

U trećem poglavlju istaknute su objektivne izreke poznatih svetskih učenjaka o Islamu, Kur’anu i Muhammedu, a.s.

Ovaj rad prikazan je citatima Kur’ana i životopisom Muhammeda, a.s. Također, koristio sam i biblijske citate, komentare, pojašnjena i različita mišljenja poznatih ličnosti, bilo to od strane muslimana ili nemuslimana, da bi sadržaj knjige bio što učtiviji i naučniji.

Nadam se da će časni čitaoci shvatiti o istini kojoj smo prikazali, istina koja je moćnija od kleveta i laži pojedinih misionara, i onih koji Islam ne mogu zamisliti.

⁵ Dr. Maurice Bucaille, *Cit., djelo.* str. 10.

Velika mržnja koja je obuhvatila srca onih koji potvore o islamu, zaslijepili su pred Istinom i nisu u stanju vidjeti njegovo svjetlo. Allah, dž.š., kaže:

“Nego istinom suzbijamo laž, istina je uguši i laži nestane; a teško vama zbog onoga što o Njemu iznosite!” (El Enbija, 18.)⁶

U ovom radu istaknut je samo mali broj dokaza od postojećih, koji govore o islamu kao vjeri Istine, i koja odbacuju sve klevete i poniženja kojoj se pripisuju od strane nečasnih ljudi.

Zahvaljujem se i magistru Mirsadu Aslani, koji je iskazao volju da ovu knjigu prevede. Također, zahvalio bih se i svim donatorima koji su mi omogućili da ovu knjigu ponovo objavim na albanskom jeziku; a sada hvala Bogu i na bosanskom. Ako u mome radu ima koju manjkavost, onda je to zbog mog ljudskog ograničenog znanja.

⁶ Kur’anski citati su preuzeti iz prijevod Kur’ana na bosanski jezik Besima Korkuta.

Posljednja sveta knjiga objavljena od Boga je Kur’an časni, koji je objavljen čitavom čovječanstvu. Značenje riječi Kur’an jeste: *“onaj koji se čita”*, kojien od riječi *kar’e*, što znači *“čitanje”*. Kur’an je bez premca! Allah, dž.š., ga je preko meleka Džibrila, a.s., objavio posljednjem poslaniku (Muhammedu, s.a.v.s.), napisan u Mushaf i prenesen vjerodostojnim lancem (tewatur), sve do nas. Njegovo učenje je ibadet (Bogu ugodno dijelo), počinje sa surom *“El-Fatiba”*, i završava surom *“En-Nas”*. (*“Kur’an - Prevod i komentar”*, H.Šerif Ahmetit, str. 10.)

I na kraju, molim Allaha, dž.š., da primi ovaj rad i da nagradi sve dobre ljude, kako na ovom, tako i na budućem svjetu!

Ma. sci. Senad Maku

Ulcinj, 2020

RIJEČ PREVODIOCA/RECENZENTA

U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!

Na samom početku želim izraziti zadovoljstvo da nakon prijašnje suradnje i dalje nastavljamo surađivati. Uvaženi autor knjige: *“Potvore o istinama islama”*, je i ovaj rad, kao i predhodna obrađena djela, uradio na veoma koncizan, ali prije svega jasan način.

O ovoj tematici i sličnih pisali su veliki broj islamskih teologa i historičara, ali knjiga je specifična po tome što je autor obradio na sebi sopstven način, bez plagijata i ostavivši svoj lični pečat. Iako u očima čitaoca knjiga može izgledati kao mala, upravo to je specifičnost koja karakteriše i krase ovu knjigu, mala knjiga, a puno toga rečeno u njoj. Upravo, filozofija pisanja je u tome, da se što sažetije prikaže djelo; a da sa druge strane bude obrađeno na što minuciozniji i sistematičniji način.

Uzvišeni Bog je taj koji čuva vjeru i njenu čast od potvora i neutemeljenih optužbi. Veliki je broj intelektualaca, koji su sa posebnim namjerama i tendencijama razobličavali Islam. Kao povod odgovora na svim potvorama, veliki broj islamskih teologa i drugih intelektualaca posvetilo se ovoj tematici.

Upravo uvaženi autor je jedan od onih koji je na veoma

indikativan i argumentovan način odgovorio na veliki broj potvora, koje se pripisuju islamu i muslimanima.

Na samome kraju poželeo bih da i dalje u budućnosti nastavimo suradnju, dok, uvaženom autoru i brižnom intelektualcu magistru Senadu Maku, kao dragom prijatelju želim puno uspjeha i da se ljudi puno okoriste ovim dobrim djelom.

Ma. Sci. Mirsad Aslani
Prizren, 2020

PRVO
POGLAVLJE

KLEVETE O KUR'ANU

UVOD

Izvor Kur'ana je ključno pitanje o kojem su njegovi protivnici izrazili najviše sumnji. Pojedini ljudi, sa veoma ograničenim idejama i nejasnom predrasudom, trude se posaditi sjeme sumnji o autentičnosti Božije Objave.

Veliki broj knjiga i časopisa, predstavljaju Kur'an kao djelo čovjekovog razuma, napisano od proroka "prevaranta". Klevete i neutemeljene interpretacije ovakvog tipa o islamu, nažalost, možemo naići i u albanskoj literaturi, kao npr: "*Komore proroka*", od Petra Bogdanija. U posljednje vrijeme je izdavačka kuća: "*Šator (Tenda)*", u Prištini, koja igra ulogu staratelja, na čelu sa grupom antiislamista. Izdali su ciklus knjiga prepunih potvora i laži o Kur'anu i općenito o principima islamske religije.⁷

⁷ Knjige koje su izdate od ove izdavačke kuće protiv islama su: a) Da li je Kur'an Božija riječ; b) Biblija i Kur'an – historijsko poređenje; c) Da li je Muhamed poslanik; d) Embrionologija Kur'ana; e) O Kur'anu; f) Božanstva prije dolaska islama, g)

Nečasna kulturno-antiislamistička borba je u posljednje vrijeme pokrenuta i preko različitih medija. Njihovi izvanredni naponi i sjajno obavljene poslove, imao je jasan cilj, da zbune običan i nedužan narod pod šakom naučnih djela. Često puta njihove namjere i ideje su potpomognute i podržavane i od strane nekih muslimana. Na taj način, kao navodno promovišu njihove ideje koje su naporno izgrađene, a koje su prihvaćene i od strane muslimana *"razvijene i sa horizontom"*.⁸

Neki ljudi sebe smatraju muslimanom, ali su zanemarili osnovne principe islamske religije, bilo to iz političkih ili materijalnih interesa. Dok, neki drugi sumnjaju da je Muhammed, a.s., jedini autor ove knjige. Ali na potvore i laži ovakvog tipa, Allah, dž.š.,⁹ im odgovorio:

"Ovaj Kur'an nije izmišljen, od Allaha je - on potvrđuje istinitost prijašnjih objava i objašnjava propise; u njega nema sumnje, od Gospodara svjetova je! A oni govore: "On ga izmišlja!" Reci: "Pa, dajte vi jednu suru kao što je njemu objavljena, i koga god hoćete, od onih u koje mimo Allaha vjerujete, u pomoć pozovite, ako istinu govorite. Oni poriču prije nego što temeljito saznaju šta ima u njemu, a još im nije došlo ni tumačenje njegovo; tako su isto oni prije njih poricali,

Pokidana marama; h) Bog te voli prijatelju moj musliman; i) Oblaganje u islamu; j) Izdržite muslimani sa Hristom; itd.

⁸Hamza Mustafa Nijazi, *"Burimet e Kur'anit (Izvori Kur'ana)"*, Mitrovica, 1996, str. 1.

⁹Dž.š., je skraćena riječi: *"Džēl-le šanuhu (Slavljen i Uzvišen je On-Allah)."*

pa pogledaj kako su nasilnici završili! Ima ih koji u nj vjeruju, a ima ih koji ne vjeruju u nj. A Gospodar tvoj dobro poznaje smutljivce.” (Junus, 37-40.)

“Laž joj je strana, bilo s koje strane, ona je Objava od Mudroga i hvale dostojnoga.” (Fussilat, 42.)

“Nego istinom suzbijamo laž, istina je uguši i laži nestane; a teško vama zbog onoga što o Njemu iznosite!” (El-Enbija, 18.)

DA LI JE MUHAMMED, S.A.V.S., AUTOR KUR'ANA

Najzastupljenija teorija među nemuslimana je ta, da je *Muhammed, a.s., autor Kur'ana*. Da bi smo shvatili njihovu poziciju bitno je šta o ovome kaže Kur'an, o njegovom izvoru (originalnosti):

“On je, zaista, Kur'an plemeniti ... On je Objava od Gospodara svjetova.” (El-Vakia, 77,80.)

“I Kur'an je, sigurno, objava Gospodara svjetova; donosi ga povjerljivi Džibril.” (Aš-Šu'ara', 192-193.)

Način izražavanja Kur'ana daje nam do znanja da su to riječi Stvoritelja, s kojim se obraća svojim stvorenjima. Sva poglavlja Kur'ana časnog, izuzev 9-tog, počinu formulom: *“U ime Allaha, Milostivog, Samilosnog!”*

Tvrđnja da je Muhammed, a.s., napisao Kur'an nije nešto novo što možemo čuti, ovakve tvrdnje su krenule tokom

njegovog života, pa čak iz redova njegovog naroda bilo je i onih koji su ovo tvrdili.

Kako bi odgonetnuo ovakvim tvrdnjama, Svemogućí Bog traži od poslanika Muhammeda, a.s., da se svome narodu obrati riječima:

“A kad im se kazuju ajeti Naši, koji su jasni, onda govore oni koji ne vjeruju da će pred Nas stati: “Donesi ti kakav drugi Kur’an ili ga izmijeni!” Reci: “Nezamislivo je da ga ja sam od sebe mijenjam, ja slijedim samo ono što mi se objavljuje, ja se bojim - ako budem neposlušan svome Gospodaru - patnje na Velikom danu.” Reci: “Da Allah nije htio, ja vam ga ne bih kazivao niti bi vas On s njim upoznao. Ta ja sam prije poslanstva dugo među vama boravio - zar ne shvaćate?” (Junus, 15-16.)

Opšte poznato je, da Muhammed, a.s., nije znao čitati i pisati. Živeo je četrdeset godina zajedno sa narodom ne pokazavši niti jedan znak učenog čovjeka. Tako da, kako možemo tvrditi da je napisao Kur’an, kada je veličanstvenost njegovog izražavanja neuporediva!? Vjerujemo da je ovo veoma jak dokaz onima koji tvrde i kažu da je Kur’an, Muhammedova, a.s., knjiga, koju je on svjesno; polu-svjesno ili nesvjesno napisao.

Tomas Karlajl,¹⁰ o školskom obrazovanju Muhammeda, a.s., ističe: *“Ne trebamo zaboraviti jednu činjenicu; da nije pohadao*

¹⁰Tomas Karlajl (1795-1881), je škotski pisac, historičar i društveni reformator.

školu, ono što mi danas nazivamo školstvom, on nikada nije pohađao."¹¹ Također i poznati inženjer i učenjak jevrejskog porekla, Dr. A.N. Sousa,¹² o ovome kaže: *"Plemeniti Bog, čudo Kur'ana i analfabetizam Muhameda, je dovoljan dokaz njegovog poslanstva, vjerodostojnosti i svetosti Kur'ana."*¹³

Da Muhammed, a.s., nije znao čitati i pisati, o ovome govori i Kur'an plemeniti:

"Ti prije nje nijednu knjigu nisi čitao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao; inače, posumnjali bi oni što laži govore." (Al-Ankabut, 48.)

Dakle, kako može biti opravdano i logično da jedan čovjek koji nije znao čitati i pisati, biti autor tako velikog djela, kao umeće i izazov čitavom Univerzumu?

Jedan neuki čovjek, koji nikada nije ugledao vrata škole, da napiše i propovjeda jedan individualan sistem, zatim, porodični, socialno-ekonomski, pravni sistem itd., i to bez manjkavosti? Ovo je u suprotnosti sa zdravim razumom, posebno kada je ovaj sistem bez premca, tj., sistem koji se vjekovima implementirao u različitim državama i koji je do dandanas očuvao svoju autentičnost.

¹¹Ahmed Deedat, *"(Kur'an – Čudo svih čudotvorstva) Kur'ani- Mrekullia e mrekuillive"*, Podujevo, str. 13.

¹²Irački izučavatelj i inženjer porjeklom jevrej. Pod uticajem Kur'ana primio je Islam. Napisao je veliki broj knjiga, ponajviše o cionizmu i njihovim tvrdnjama historiskog aspekta.

¹³Ajni Sinani, *"(Drugi o islamu) Të tjerët për Islamin"*, Priština, 2005, str. 108.

Tokom čitave historije Muhammed, a.s., je ostao ista ličnost, nije znao čitati i pisati; ali, i dalje je izazov za sve one koji su pisali i govorili, pišu i govore, od učenjaka do najvećih pisaca svih vremena. Danas, kada je nauka dostigla svoj vrhunac, on kao da se obraća i izaziva sve fizičare, hemičare, astronaute, doktore, sociologe, pesnike i pisce, i to sve zajedno! U Kur'anu časnom Allah, dž.š., traži od Muhammeda, a.s., da se obrati onima koji tvrde da je Kur'ani djelo čovjeka, riječima:

Reci: "Kad bi se svi ljudi i džini udružili da sačine jedan ovakav Kur'an, oni, takav kao što je on, ne bi sačinili, pa makar jedni drugima pomagali." (Al-Isra, 88.)

"Zar oni da govore: "On (Muhammed) ga izmišlja!"
Reci: "Pa sačinite vi deset Kur'anu sličnih, izmišljenih sura, i koga god hoćete, od onih u koje pored Allaha vjerujete u pomoć pozovite, ako je istina što tvrdite!"
 (Hud, 13.)

"A ako sumnjate u ono što objavljujemo robu Svome, naćinite vi jednu suru sličnu objavljenim njemu, a pozovite i boćanstva vaća, osim Allaha, ako istinu govorite." (Al-Bekare, 23.)

"A oni govore: "On ga izmišlja!"
Reci: "Pa, dajte vi jednu suru kao što je njemu objavljena, i koga god hoćete, od onih u koje mimo Allaha vjerujete, u pooć pozovite, ako istinu govorite." (Junus, 38.)

Kur'an časni izaziva džinne, anđele i sve genijalce i intelektualce ovoga svjeta, da nešto slično napišu, u

najmanjoj ruci neka napišu makar jedno slično poglavlje. Ovaj poziv i izazov i dandanas stoji. Ali i dalje niko nije uspeo u tome, niti je u stanju nešto slično uraditi.¹⁴

Razlika u načinu izražavanja Kur'ana i izražavanje Muhammeda, a.s., je prilično lako razlikovati. Razlika između jezičkog i književnog stila Kur'ana i govora Muhammeda, a.s., je drastična. Jezik govora hadisa je dosta shvatljiviji, u uporedbi sa Kur'anom, od kojeg su i sami arapi bili i ostali impresionirani. Čitajući Vjerovjesnikove, a.s., poruke, jasno možemo uočiti čovjeka koji misli i govori ponizno iz straha prema Allahu, dž.š., dok iz glasa Kur'ana možemo uočiti veliku hrabrost i upečatljivu viziju veličanstvene melodije. Logično je, da nije moguće niti prihvatljivo, da u izražavanju jednog čovjeka u istom momentu se pretvore dva drastično različita stila jedan od drugog. Na ovaj način možemo uočiti da je Muhammed, a.s., kao i svi ostali ljudi, samo običan čovjek, jedina razlika je u tome da se njemu objavljuje relevantnost od Boga, što i sam Kur'an ovo potvrđuje:

Reci: "Ja sam čovjek kao i vi, meni se objavljuje da je vaš Bog - jedan Bog. Ko žudi da od Gospodara svoga bude lijepo primljen, neka čini dobra djela i neka, klanjajući se Gospodaru svome, Njemu nikoga ne pridružuje!" (Kehf, 110.)

I na samome kraju, zašto niko i nikada nije čuo Muhammeda, a.s., da je prihvatio ili rekao, da je on sam autor Kur'ana? Nikada nije tvrdio da je on autor Kur'ana! U

¹⁴ Mustafa Mahmud, "Rruga për njohjen e Zotit (Put spoznaje Boga)", Skoplje, 2011, str. 99.

svakoj prilici je govorio da je to Objava od strane Uzvišenog Boga.

BOGATSVO KAO MOTIV?

Neki tvrde da je Muhammed, a.s., lažno pripisao Kur'an Bogu, a sebe prozvao poslanikom, samo da bi stekao bogatstvo, to jest: *“materijalni interesi kao motiv”*. Također govore: *“Možda je Muhammed, a.s., bio veliki ljubitelj bogatstva, i zato je Kur'an pripisao Bogu, s ciljem da se što više obogati”*. Međutim, ova hipoteza nije uopšte podudarna historijskim činjenicama.

Oni koji poznavaju način života Muhammeda, a.s., sama pomisao na ovako nešto je velika uvreda. Životopis Vjerovjesnika, a.s., je u historijskim dokumentima opisan i zabeležen u najsitnijim detaljima, kako prije poslanstva, tokom poslanstva, i sve do svoje smrti. Imovinsko stanje Muhammeda, a.s., je bilo bolje pre obznanjivanja poslaničke misije nego posle, bio je oženjen Hatidžom, r.a.,¹⁵ koja je bila veoma imućna žena.¹⁶

Dakle, materijalna pozicija Muhammeda, a.s., bila je puno bolja prije, neglo li tokom poslanstva. Sa 25 godina, oženio se Hatidžom, r.a., koja je bila poznata i veoma bogata

¹⁵ R.a., je skraćenica riječi: *Radžal-lahu anhu/anha* (*Neka je Allah zadovoljan njim/njom*).

¹⁶ Islamki Odgoj (Alb: Edukata Islame), br. 24, str. 12; Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *“Ko je napisao Kur'an (Alb: Kush e shkroi Kur'anin)”*, Priština, 2006, str. 13.

poslovna žena. Tokom svoga poslanstva, životni standard i materijalno stanje nije mu baš bilo na zavidnom nivou.

Često se prenosi da su hurme bile jedina dnevna hrana u domu Vjerovjesnika, a.s., tako da, i često njegove žene navode da se vatra čak mjesecima nije ložila u njihov dom, jer nisu posedovali ništa od hrane. Dakle, jedina hrana s kojom su preživljavali bile su hurme i voda, desilo se ponekad da se na trpezi nađe i kozije mlijeko, koje je dobivao na poklon od prijatelja.

Omer, r.a., je rekao: *“Zaista sam posvjedočio kako Vjerovjesnik, a.s., čitav dan gladije, nije imao ni najgoru vrstu datula da ih pojede.”*¹⁷

Martin Lings,¹⁸ u svojoj knjizi: *“Mubammed, život vjerovjesnika islama zasnovan na najranijim izvorima”*, kaže: *“Poslanik i njegova porodica su živjeli veoma oskudno. Aiša navodi da prije oslobođenja Hajbera nikada se nije zasitila datulama. Njihovo siromaštvo je bilo takvo, da nikada njegove žene nisu ništa tražile, izuzev primarnih uslova za život.”*¹⁹

Aiša, r.a., rekla je svome sestriću Urveu: *“Tako mi Allaha, sestriću, mi smo znali ispratiti jedan mlad mjesec, pa drugi, pa treći - tri mlada u dva mjeseca, a u sobama Božijeg Poslanika, a.s., ne bi*

¹⁷ Imam Nevevi, *“Rijadus-Salihin”*, Priština 1997, br. hadisa 477 (Vidi I hadise 474-478.).

¹⁸ Martin Lings (1909-2005) je bio pisac, filozof i engleski izučavatelj. Poznat je po knjizi: *Muhammed, život vjerovjesnika islama zasnovan na najranijim izvorima*, izdato po prvi put 1983 godine.

¹⁹ Hamza Mustafa Nijazi, *citirano djelo.*, str. 16.

bila potpaljena vatra.” Od čega ste živjeli - upitah. “Od dvije stvari” – reče: “hurmi i vode.” “Samo ponekad bi obrok obogatili kravljim mlekome koje bi im poklonio neko iz Medine.”²⁰ “Često se dešavalo da Vjerovjesnik, s.a.v.s., sa svojom porodicom otiše na spavanje gladan, a također i pokrivali se pocjepanim odećama”.²¹

Jednoga dana mu je došao njegov prijatelj Omer, r.a., pa je pogledom razgledao po sobi i ne nađe ništa osim hasure na kojoj je ležao Vjerovjesnik, a.s., koja je ostavila trag na njegovom boku. Od čitavog bogatsva u kući je bilo samo nekoliko pregršti ječma u zdjeli (posudi), a u njegovoj blizini je bila okačena o klin pohabana mješina. To je sve što je imao Allahov Poslanik, a.s., onoga dana kada mu se pokorilo i pola arapa. Kada je Omer, r.a., ovo ugledao, nije mogao suzdržati suze, pa ga je upitao Allahov Poslanik, a.s.: “Šta te je rasplakalo Omere?” Reče Omer: “A kako da ne plačem?! Kajsar i Kisra uživaju u blagodatima dunjaluka, a Allahov Poslanik nema ništa osim onoga što vidim.” Na to mu reče Poslanik a.s.: “Zar ne bi bio zadovoljan, o Omere, da sve što Kajsar i Kisra imaju bude njihov udio na dunjaluku i njegove blagodati, a da ahiret bude samo za nas!?”²²

Predstavnik mušrika, Utbe ibn Rebia, je jednom prilikom došao kod Vjerovjesnika, a.s., i ponudio mu je sve privilegije; da bude kralj Kurejšija, da bude najbogatiji među njima i da ima žene koje god poželi. Jedini uslov je bio, da se okane Islama i obožavanje Jednoga Boga. Također, ponuda mušrika

²⁰ Saffijjurr Rahman El-Mubarekkfuri, “Zapečaćeni džennetski napitak (Alb: Nektari i vulosur i xbenetit)”, Priština 2001, str. 559.

²¹ Islamski Odgoj (Alb: Edukata Islame), br. 24, str. 13.

²² Hamza Mustafa Nijazi, *Čit., djelo.* str. 18; Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Čit., djelo.* str. 14.

preko Ebu Taliba, da prenese Muhammedu, a.s.: *“Ako Muhammed napusti svoju misiju”,* govorili su oni: *“mi ćemo ga uzeti za svoga vođu, sejida i dati mu blaga koliko hoće. U protivnom slučaju, progonit ćemo žestoko njega, njegove pristalice i sve njegove zaštitnike bez obzira na njihov položaj i starinu.”* Ove prijetnje su Ebu Taliba toliko uplašile, da je to smjesta saopćio Muhammedu, a.s., i zamolio ga da primi ponude mekanskih prvaka. *“Tako mi Allaha”,* odgovori Muhammed, a.s.: *“Kad bi mi dali mjesec u jednu, a sunce u drugu ruku, ja se ne bih odrekao onoga što mi je Bog naredio.”*²³

Muhammed, a.s., kad god bi dobio nešto na poklon (kao i slučaj kada mu je vođa Fidak poklonio četiri deve natovarene robom), sve bi podelio siromasima i ništa nebi od toga za sebe lično zadržao. Kada je Muhammed, a.s., preselio, nije posjedovao nikakvo bogatstvo. Čitavo njegovo bogatstvo prije smrti bilo je samo sedam dinara, koje je podjelio siromasima prije smrti, strahujući da ih ne ostavi iza sebe.²⁴

Veliki je broj događaja koji opisuju život Muhammeda, a.s., sve od početka njegovog života, pa sve do smrti. Ideja, da je njegova namjera bila materialno bogatstvo je u suprotnosti historijskim činjenicama. Da je Muhammeda, a.s., zanimalo status, bogatstvo, slava i vlast, nipošto ne bi

²³ Više o ovome vidi, Saffijurrahman El-Mubarekfuri, *“Zapečaćeni Džennetski napitak (Alb:Nektari i Vulosur i Xhennetit)”*, str. 114; Islamski Odgoj (Alb:Edukata Islame), br. 24, str. 12; Halil Ibrahim, *“Islam i Hrišćanstvo (Alb:Islami dhe Krishterimi)”*, str. 44.

²⁴ Hamza Mustafa Nijazi, *“Izvori Kur’ana (Alb:Burimet e Kur’anit)”*, str. 18.

propustio ovu ponudu mušrika. O ovoj tematici možemo vidjeti i u Novoj Hrišćanskoj Enciklopediji, tom I, str. 1001: *“Navodi da glavna inspiracija koja je navela Muhameda na revoluciju, je jedino materialna korist, ali ova hipoteza uopšte nije podudarna historijskim činjenicama.”*²⁵

MOĆ I SLAVA?

Jedna od potvora također je i: *“Žudnja za položajem, moći, slavom i liderstvom je podstakla Muhameda, a.s., da napiše (sastavi) Kur'an”*. Također i ova pretpostavka je u suprotnosti historijskim činjenicama. Tokom čitavog života nije bio pošteđen uvreda od strane arapa, i pored toga mogao je biti njihov vođa, jer su mu sami arapi ponudili. Kada je postao vođa svih muslimana, nije se promjenio. Njegov karakter nam jasno pokazuje da nije bio željan vlasti i lične slave.

Muhamed, a.s., bio je indikativno nevjеровatan primer skromnosti. Uprkos tome što je kao poslanik uživao najviši društveni status i što je kao državnik poneo najveću odgovornost, sam je muzao svoju stoku, krpio svoju odeću, popravljao obuću i pomagao suprugama u kućnim poslovima.

U jednom periodu svoga života ljudi su počeli ustajati na noge iz poštovanja, kada je to primetio Vjerovjesnik, a.s., im to zabranio. Također, Vjerovjesnik, a.s., je radio zajedno sa svojim prijateljima, iako nisu imali želju vidjeti ga kako se

²⁵ Isto, str. 19.

umara zajedno s njima. Ali u takvim slučajevima im govorio: *“Znam da mi želite uslugu, ali ja ne želim”*.

Njegovi slijedbenici čitavo vrijeme bili su spremni pokoriti mu se, ali je on čitavo vrijeme insistirao na tome da pokorenje pripada samo Allahu, dž.š., i nikakome drugom. Jednom mu se približi jedan stranac, koji je drhtao iz poštovanja prema njemu, zatim mu Vjerovjesnik, a.s., rekne: *“Smiri se brate, ja sam samo sin jedne žene koja je jela subu kruha.”*²⁶

Muhammed, a.s., je naredio da njegovo mezarije i ličnost se nipošto ne smiju obožavati nakon njegove smrti. *“Pažite, ne uzimajte moj grob za džamiju!”*, *“Ne smijete me obožavati i slaviti kao brišćani Isa sina Merjemina, nego recite: on je rob Allahov i Njegov poslanik”*.

Oni koji kažu da je Muhammed, a.s., sam napisao Kur'an, s ciljem da ostvari leaderske ambicije za svoju moć i slavu, možemo im reći; Da bi Muhammed, a.s., naravno odustao od Kur'ana, tj., citata, koji govore protiv njegovih ambicija. Ali on to nije uradio. Zašto bi pisao knjigu i sebe obavezao govoreći ljudima da je bespomoćan, slabičak i da nije ništa znao o misterioznim silama, i nije donio nikakvu novu doktrinu, i zašto bi rekao da ne zna pisati i čitati, i da nije uopšte to njegova knjiga? (Vidi citate: Araf, 188, Hudžurat, 6, Kasas, 86, Kehf, 110, En'am, 50, itd.). Ako kažemo da je Muhammed, a.s., imao za cilj napisati Kur'an,

²⁶ Isto, str. 21.

kako bi dobio vlast, onda je zaista teško objasniti postojanje ovih ajeta (citata).²⁷

OSLOBAĐANJE I UJEDINJENE ARAPA?

Jedna od teorija onih koji potvrde o Muhammedu, a.s., jeste i da je: *“Muhammed, a.s., napisao Kur’an, da bi oslobodio i ujedinio arape”*.

Ova teorija je neodrživa iz nekoliko razloga. Najprije, ujedinjene arapa nije bio njegov cilj. Ideja koja leži u suštini Kur’ana jeste, ujedinjene svih ljudi pod okriljem Allahove vjere, bez razlike boje, rase ili nacije. Ako bismo rekli, da je unitet arapa bio večiti san Muhammeda, a.s., onda bi on odmah prihvatio ponudu koju su mu mušrici ponudili i postao bi njihov Lider, i na taj način bi koristio svoju moć i uticaj da stvori ujedinjenu Arabiju. Ali, Muhammed, a.s., odbio takvu ponudu. Tako da, tvrdnje da je Muhammed, a.s., imao namjeru vlast, slavu i ujedinjene arapa, tako što je napisao Kur’an i prisvojio Bogu, je samo jedna beskurpulozna naivnost.

Henri De Kastro, kada govori o Muhammedu, a.s., između ostalog kaže: *“Nije bio obol, niti škrt. Bio je uzdržan i odlazeći sa ovoga svijeta, nikada se nije zasitio hlebom ječma. Nije bio ambiciozan, međutim, i pored toga uspeo je dostići najveću poziciju*

²⁷ Isto. str. 23.

među arapa u arapskim zemljama. Nije se predao totalitarizmu. Nije imao prestolje, ministarstvo ili poziciju."²⁸

Također od dokaza da Muhammed, a.s., nije autor Kur'ana je činjenica da samoga sebe ispravlja, svoje ispuste i djelovanje časnim Kur'anom. O ovome dovoljno je napomenuti slučaj Hamze, r.a., amidže Vjerovjesnika, a.s., koji je ubijen na Uhudu, podstaknuto od Hindi, žena Ebu Sufjana, njegovo tijelo je bilo masakrirano, kada je Vjerovjesnik, a.s., došao i vidio slučaj, rekao je: *"Nikad nisam osjećao ovakav bijes u njedrima, kunem se, ako mi Allah da pobjedu nad Kurejšijama, zaista ću masakrirati trideset njihovih muškaraca radi Hamze!"*

Nakon toga stigla je opomena od Boga, u Njegovoj časnoj knjizi:

"Ako hoćete da na nepravdu uzvratite, onda učinite to samo u onolikoj mjeri koliko vam je učinjeno; a ako otrpite, to je, doista, bolje za strpljive." (An Nahl, 126.)

Da li je tačno da je ispunio svoju prijetnju? Ne! Baš suprotno, nakon toga Vjerovjesnik, a.s., odlučio se za strpljenje i oprostio im, također je zabranio masakriranje općenito.²⁹

Na sličan način, kada je Vjerovjesnik, a.s., bio ranjen na Uhudu, prokleo je neprijatelje rekavši: *"Kako Allah može blagosinjati jedan narod, kada taj narod ranjava Njegove poslanike!"* Kao odgovor na ovu kletvu, objavljeni su ajeti kako bi

²⁸ Ajni Sinani, *cit. djelo.*, str. 147.

²⁹ Martin Lings, "MUHAMMAD, his life based on the earliest sources", Australia 1983, str. 191.

skrenuli pažnju Vjerovjesniku, a.s. (Vidi: Ali Imran 128-129)³⁰

Tražeci načina da zaustave Muhammedu, a.s., i njegovo djelovanje, velikani i vođe Kurejšija na jednom od svojih redovnih sastanaka dosjetiše se da pošalju svoje izaslanike u Jesrib i raspitaju se kod jevreja i kršćana o Vjerovjesniku, a.s., i novoj vjeri koju on propovijeda, jer su smatrali da oni, budući da baštine ranije objavljene Božije Knjige, imaju dovoljno znanja da ocijene riječi Muhammeda, a.s., i dadnu im informaciju o njemu i njegovoj vjeri. Međutim, po svemu sudeći, Kurejšije ovim nisu namjeravali da dođu do istine o islamu (uz mogućnost da ga i prihvate ako bi sljedbenici Knjige potvrdili njegovu istinitost), već su prije željeli da pronađu “dokaze” o lažnosti i neutemeljenosti Muhammedove, a.s., vjere i učenja. Kada su kurejšijski izaslanici konačno stupili u kontakt sa Kitabijama, njihovi učenjaci su ih uputili da postave tri pitanja Muhammedu, a.s., i da ih obavijeste o njegovim odgovorima. Slijedeći date upute, Kurejšije, po povratku izaslanika u Meku, zatražiše od Vjerovjesnika, a.s., da ih obavijesti o troje: o mladićima koji su nekada davno napustili svoj narod - šta je bilo s njima; o drevnome putniku koji je prošao čitav svijet od istoka do zapada; i o tome šta je duša. Čuvši pitanja, Muhammed, a.s., reče Kurejšijama da sačekaju do sutradan kad će ih obavijestiti o odgovorima, ali on pri tome zaboravi pomenuti: “InšaAllah - ako Allah htede!”. Narednoga dana Kurejšije dođoše do Vjerovjesnika, a.s., po odgovore ali ih

³⁰ Hamza Mustafa Nijazi, *Cit., djelo.* str. 32.

on, budući da u međuvremenu ne primi nikakve objave, moraše vratiti do narednoga dana. Međutim, i narednoga dana bi ista situacija, i opet narednoga ... i to se sve ponavljalo oko petnaest dana - Kurejšije su dolazili po odgovore. Muhammed, a.s., nije primio nikakve objave i ne mogaše im dati odgovore. Poricatelji su likovali, a Vjerovjesnik, a.s., je osjećao veliku tugu i bol zbog svega toga. Konačno je, nakon petnaestak dana, Muhammedu, a.s., došao plemeniti melek Džibril donoseći kur'anske ajete u kojima, između ostaloga, bi naravno i odgovor na postavljena pitanja, ali i objašnjenje Muhammedu, a.s., zbog čega je morao toliko dugo čekati.³¹ Ali nakon toga mu je Allah, dž.š., preko meleka Džibrila objavio ajet u obliku opomene:

“I nikako za bilo šta ne reci: “Uradiću to sigurno sutra!” - ne dodavši: “Ako Bog da!” A kada zaboraviš, sjeti se Gospodara svoga i reci: “Gospodar moj će me uputiti na ono što je bolje i korisnije od ovoga.” (Al Kahf, 23-24.)³²

Martin Lings, u citiranom djelu, st. 77, tretirajući ovo dugo čekanje, iznosi: *“Zakašnjenje Nebeskog odgovora, bilo je bolno za Poslanika i njegovih sledbenika, bilo je to nešto jače od njega. Neprijatelji su negirali ovo kašnjenje, Kurejšije koji su i dalje bili neodlučni, ovo je bila jasna činjenica da je Muhammedu Sveta Riječ dolazila sa neba i da nije on imao udeo u nju, i da je bio bespomoćan*

³¹ (Opširnije vidi: //znaci.ba/tekstovi/kazivanje-o-muhammedu)

³² Martin Lings, “MUHAMMAD, his life based on the earliest sources”, str. 77.

*kontrolisati je. Tako da, ako je Muhamed izmišljao ono što je ranije govorio, nebi toliko dugo odlagao novu laž, naročito u trenutku kada je opasnost bila izuzetno velika”.*³³

Više od pedeset puta u Kur'anu čanom se Bog obraća Vjerovjesniku, a.s.: *“Pita će te ...”* i dobija odgovor naredbom *“Reci”*. Očito da je Allah, Taj, Koji daje odgovore na pitanja o prošlosti ili o onome čemu je bilo Vjerovjesniku, a.s., nepoznato, o haramu i halalu, o načinu obožavanja, o duši, o Zul-Karnejnu, pitanja koja prevazilaze mogućnosti ljudskoga uma. Kada bi ga upitali, dešavalo se da je Vjerovjesnik, a.s., čutao i čekao Nebeski odgovor. Dešavalo bi se, da je čekao i po par dana i nije dobivao odgovore sa Neba, pa čak su se i ismejavali sa njim, govoreći mu: *“Napustio te Bog ... Digao ruke od tebe.”*, itd. Pa je objavljen ajet:

“Gospodar tvoj nije te ni napustio ni omrznuo.”

(Ed-Duha, 3.)

Razmišljajući o pomenutim ajetima i one koje budemo naveli, kao i o naredbi *“Reci”*, koja se u Kur'anu ponavlja 332 puta, jasno možemo shvatiti kao naredbu da se po odredženom pitanju deklarise. Dok na drugim mjestima u Kur'anu časnom naređuje se Vjerovjesniku, a.s.: *“Objavljeno ti je!”*, *“Veličaj svoga Gospodara!”*, *“Pokorise!”*, itd., dakle, postavlja se pitanje: Da li na ovakav način čovjek sebi naređuje ili piše knjigu u kojoj sebi naređuje?³⁴

³³ Isto, str. 77.

³⁴ Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Cit., djelo.* str. 10.

Koji autor sebi prijeti u svome autorskom djelu, pa čak, i u tuđe ime ili iz usana nekoga drugog? A naročito kada tvrdi da govori u Božije ime, i govoriti o tome što će nanjeti štetu njegovom pozivu? Također, da dodaje izreze i prijetnje protiv sebe lično? U Kur'anu časnom se navodi: ***“A da je on o Nama kojekakve riječi iznosio, Mi bismo ga za desnu ruku uhvatili, a onda mu žilu kucavicu presjekli.”*** (*Hakka, 44-46.*)

U Kur'anu, Muhammed, a.s., opomenut je zbog ne prisustvovanja kampanji kod Tebuka; Zašto si im dao dozvolu? Kur'an časni pominje i brak sa Zejnebom, koja prije razvoda bila žena Zejda. Vjerovjesnik, a.s., nije želeo brak s njom, ali je takva naredba stigla. Kako bi dokazao da Zejd nije njegov sin.

Vjerovjesnik, a.s., zvao ga riječima “sine”, ali Allah, dž.š., je samo jednim ajetom otklonio ove sumnje:

“Allah nijednom čovjeku dva srca u njeđrima njegovim nije dao, a ni žene vaše, od kojih se ziharom rastavlјate, materama vašim nije učinio, niti je posinke vaše sinovima vašim učinio. To su samo vaše riječi, iz usta vaših, a Allah istinu govori i na Pravi put izvodi.” (*Ahzab, 4.*)

Vjerovjesnik, a.s., ostao bi klanјati namaz lideru licemjera, Abdullahu ibn Selul, jer je bio poznat kao vjernik, ali odustao je, jer je bio opomenut od Allaha da to ne radi:

“I nijednom od njih, kad umre, nemoј molitvu obavljati, niti sahrani njegovoj prisustvovati, jer oni u

Allaha i Njegova Poslanika ne vjeruju i kao nevjernici oni umiru.” (Tevbe, 84.)³⁵

Ove naredbe, zabrane ili opomene, su stizale kada je Vjerovjesnik, a.s., radio svojom voljom, a sa druge strane morao izvršavati Allahove, dž.š., naredbe, onako kako ga On upozoravao i opominjao. Allah, dž.š., o slobodi djelovanja i govora Muhammeda, a.s., kaže:

“On ne govori po hiru svome. To je samo Objava koja mu se obznanjuje.” (En Nedžm, 3-4.)

Engleski učunjak Lightner, koji je doktorirao pravo, filozofiju i teologiju kaže: *“Ono što mi je poznato o religijama, hrišćanstvu i judaizmu, tvrdim da ono što je govorio Muhammed, nije plagijat, nego ono što mu bilo objavljeno. Stoga, ne trebamo sumnjati, sve dok vjerujemo da su i ranije dolazile objave od Svemogućeg Boga ... Jednom ga Bog strogo opomenuo, kroz objavu, otklonivši lice od slijepog siromaha, u vremenu kada je govorio sa svojim Bogom. Muhammed, je ovaj slučaj preneo ljudima. Kada bi bio varalica, kako hrišćani tvrde, on doista o ovome ne bi govorio ljudima.”*³⁶

*Tvrdim, i veoma glasno ističem, i nadam se da će doći dan, kada će hrišćani pokazati njihovo neizmjeno poštovanje prema Isusa/Isaa uvažavajući Muhameda. Nema sumnje da svaki hrišćanin, koji prihvati misiju Muhameda i vjeruje ono što je njemu objavljeno, bit će i dalje pravi hrišćanin.”*³⁷

³⁵ Isto. str. 147.

³⁶ Vidi sura: Abese.

³⁷ Ajni Sinani, *Citirano djelo.*, st. 168-170.

DA LI SU ARAPI AUTORI KUR'ANA?

Jedna od potvora jeste i ta: *“Da su arapi autori Kur’ana”*. U vremenu kada je objavljen Kur’an časni, poezija je bila na vrhuncu. Pa čak, i obični razgovori su se često odvijali kroz poeziju. Svake godine su se odvijali poezijski natječaji. Pobjednička poezija bila bi ispisana zlatnim slovima i postavljena na zidovima Kabe, i tako bi stajala godinu dana, sve dok se ne odvijee novo natjecanje za najbolju poeziju godine. Riječima poetičara, koji su se smatrali nacionalnim herojima, tvrde, da Muhammed, a.s., je porastao u njihovom prisustvu, i veoma je poznato da se nije bavio poezijom, niti bilo kakvim oblikom poezije, niti je prisustvovao predavanjima poezije. Upravo ovi izvanredni enigmatični izrazi Kur’ana časnog, koji nisi ni nalik Vjerovjesnikovog, a.s., izražavanja, niti bilo kojeg poznatog u društvu, niti nalik poezije i proze, nego sami po sebi su bili unikatni i originalni, ovim izrazima i citatima su svi bili fascinirani i začarani! Zato, kada su mušrici udaljavali ljude od Kur’ana časnog, govorili su da je Kur’an magija: *“Ako kažemo da je Kur’an poezija. Nije! Ako kažemo da je proza. Nije! – Ako kažemo da su riječi proroka. Nisu! Ako kažemo da je djelo ludog čovjeka. Nije! Onda ćemo govoriti ljudima da je magija, zato ga nemojte slušati, jer će vas magija pristići!”* I pored toga što su ovakvu odluku donjeli, kada bi pao mrak, tajanstveno bi se iskradali jedan od drugog i išli slušati Kur’an, dok bi Vjerovjesnik, a.s., obavljao noćni namaz.³⁸

³⁸ Saffijurrahman El-Mubarekfuri, *Cit djelo*. st. 95-96; Taxhedin Bislimi, *Hyrije në shkencën e Usuli Fik̄hut (Uvod u nauku Usuli*

Ljudi koji su tragali za istinu, poznati poetičari poput Hansa i Lebida, nakon što su primili Islam i postali muslimani, napustili su poeziju, kada bi neko od njih tražio da im nešto od poezije napišu, oni bi im napisali neku suru iz Kur'ana časnog, i često su govorili: *“Nakon objave Kur'ana, stid nas je pisati poeziju”*.³⁹

Svaki poslanik je bio poslan kao izazov svome narodu svojim čudotvorstvima u onome čemu je taj narod bio najbolji. Npr.: Musa, a.s., je poslan narodu gde je magija bila veoma rasprostranjena, ali je i pored toga izazvao i impresionirao svoj narod čudom svoga vremena. O ovome govori i Kur'an časni:

***“I on (Musa) baci svoj štap - kad on prava zmijurina”.
“Bacite vi” - reče on. I kad oni baciše, oči ljudima začaraše i jako ih prestrašiše, i vradžbinu veliku prirediše. I Mi naredismo Musau: “Baci štap svoj!” - i on odjednom proguta sve ono čime su oni bili obmanu izveli. I tako istina na vidjelo izbi i pokaza se da je bilo lažno ono što su oni priredili, i tu oni bijahu pobijeđeni i ostadoše poniženi, a čarobnjaci se licem na tle baciše. “Mi vjerujemo u Gospodara svjetova” – povikaše. “Gospodara Musaova i Harunova!” (El-A'raf, 107, 116-122.)***⁴⁰

Fikha).”, Skoplje 2003, str. 51-52; Ajni Sinani, *Cit., djelo.*, str. 131-132.

³⁹ Isto, str. 132.

⁴⁰ Muhamed Sytari, *“Hap pas hapi me “Udhën Islame”*, Skadar, 2004, str. 51.

Isa, a.s., je bio poslan narodu koji je dobro poznao medicinu i liječenje bolesnih. Njegovo čudo je bilo upravo izazov ljudima u tom vremenu. Također, i o ovome nam Kur'an govori:

“I poslati kao poslanika sinovima Israilovim: "Donosim vam dokaz od Gospodara vašeg: napraviću vam od ilovače nešto poput ptice i puhnuću u nju, i biće, voljom Allahovom, prava ptica. I iscijeliću slijepa od rođenja, i gubava, i oživljavaću mrtve, voljom Allahovom, i kazivaću vam šta jedete i šta u domovima svojim gomilate; to će, uistinu, biti dokaz za vas, ako pravi vjernici budete.” (Ali Imran, 49.)⁴¹

Kur'an časni je došao kao čudo narodu koji se ponosio da dobro poznaje književnost, poeziju i komunikaciju. I upravo, Kur'an je taj, koji je izazvao Muhammedov, a.s., narod u književnosti i komunikaciji! Velid Ibnul Mugire, nevjernik iz Mekke, kada je čuo Kur'an, između ostalog je rekao: *“Kur'an ima slast, književno je uzdignut ... i prije svega nije čovjekova riječ”*. Dok, prof. Sadik er-Rafii, učenjak arapske književnosti, koji je živio u prošleme vjeku, u njegovoj knjizi *“Čudo Kur'ana”*, str. 218. kaže: *“Nakon pojavljivanja Kur'ana, arapima nestaje ime sa liste književnosti, dok ih to čudo izazvalo ...”*⁴² I nakon svega ovoga možemo i dalje misliti da su Kur'an časni arapi napisali?!”

⁴¹Isto, str. 51.

⁴² Isto, str. 52.

Veliki broj nemuslimana smatra da je Kur'an bez premca. Sir Hamilton A.R. Gibbi,⁴³ dobar poznavatelj arapskog jezika, koji je bio profesor na Univerzitetu u Oksfordu, kaže: “ ... Stanovnici Mekke tražili su od njega čudo i sa izuzetnom smjelošću i samopouzdanjem Muhammed je odgovorio da je najveća potvrda njegove misije sam Kur'an, jer su poput svih arapa bili poznavao ci jezika i retorike. Dakle, ako bi Kur'an bio njegovo (Muhammedovo) djelo, tada bi drugi ljudi mogli da se takmiče s njim. Neka načine samo desetak stihova koji bi bili slični. A ako to ne bi mogli, a očito je da ne mogu, onda treba da prihvate Kur'an kao izvanredno dokazano čudo.”⁴⁴

Alfred Guijomi,⁴⁵ je pisao: “Kur'an je svjetska klasična književnost, koja se ne može prevesti bez manjkavosti. Ima poseban ritam i fascinantno izražavanje. Veliki broj arapskih hrišćana govore o njegovom stilu sa velikim uvažavanjem, i veliki broj poznavatelja arapskog jezika o Kur'anu kažu da je savršen. Kada se na glasu uči ili recituje, gotovo da hipnotiše, i ne ostavlja ravnodušnim, kao i njegov sadržaj, koji često nam nije ugodan. Upravo ovo je svojstvo Kur'ana, koji je slatkim jezikom poništio svaku kritiku. Doista možemo doći do zaključka da unutar arapske književnosti, koja je široka i bogata

⁴³ Sir Hamilton Gibbi (1895-1967), poznat kao vođa engleskih orijentalista. Bio je profesor arapskog jezika na Univerzitetu u Londonu 1930-1937 god., a potom profesor na Univerzitetu u Oksfordu od 1937 god.

⁴⁴ H.A.R. Gibb, “Islam- A Historical Survey”, 1980, Oxford University Press, str. 28, prema Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Cit., djelo.* str. 34-35.

⁴⁵ Alfred Gujomi (1888-1965) britanac, izučavatelj Islama i Biblije (Stari Jevejski Testamenti). Poznao je arapski jezik i orijentalne jezike.

*poezijom, kao i naprednom prozom, ponovo se snjim ne može ništa uporediti.*⁴⁶

Kur'an je posebno čudo i nakon 1400. god., Kur'an i dalje poziva na izazov i do dandanas ostao bez premca, pored puno pokušaja.

DA LI SU DŽINI AUTORI KUR'ANA?

Postavlja se pitanje: *“Da li su džini ili đavo autor Kur'ana”?*

Uzimajući kur'anske ajete u obzir, možemo vidjeti da i ova teorija je neispravna:

Reci: ”Meni je objavljeno da je nekoliko džina prislušivalo i reklo: ”Mi smo, doista Kur'an, koji izaziva divljenje, slušali, koji na pravi put upućuje - i mi smo u njega povjerovali i više nikoga nećemo Gospodaru našem ravnim smatrati.” (Džin, 1-2)

Postavlja se pitanje: Da li je moguće da su oni sami napisali ovu knjigu i istovremeno bili zadivljeni svojim djelom? Dok, nakon toga otišli svome narodu i pozivali ga da vjeruje u Allaha, Koji je Jedan i Jedini? U Kur'anu se navodi da je ova grupa slušala Kur'an časni, i obratili se svome narodu ovim riječima:

“O narode naš” - govorili su – “mi smo slušali Knjigu koja se poslije Musaa objavljuje, koja potvrđuje da su

⁴⁶ Alfred Guillaume, *“Islam”*, 1990 (Reprinted), Penguin Books, str. 73-74, prema Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Cit., djelo*, str. 35.

istinite i one prije nje, i koja ka istini i na Pravi put upućuje. O narode naš, odazovite se Allahovu glasniku i vjerujte u Allaha, On će vam neke grijehе vaše oprostiti i vas od patnje neizdržljive zaštititi!” (Kahf, 30-31.)

Kada bi džini bili autori Kur’ana, zašto onda nisu rekli: “Evo vam knjigu koju smo napisali i objavili!”, nego kažu: “Mi smo slušali objavlјenu knjigu”. Dva različita izraza, za one koji razmišljaju i koriste svoju logiku?!⁴⁷

Ima od učenih koji misle da je đavo autor Kur’ana. Slabost ove hipoteze je u činjenici da Kur’an časni, ne samo što je prokleo đavola, nego ga nazvao i najvećim ljudskim neprijatelјem, pa čak, naređuje da na samom početku učenja Kur’ana čovjek traži zaštitu od prokletog šejtana i pomoć od Allaha plemenitog da ga zaštiti od prokletog šejtana.

“Kada hoćeš učiti Kur’an, zatraži od Allaha zaštitu od šejtana prokletog.” (En-Nahl, 98.)⁴⁸

Također na samom početku Kur’ana možemo naići na: “*Utјečem se Allahu od prokletog šejtana*”.⁴⁹ Ako bi đavo bio autor Kur’ana, onda znači da je on samoga sebe razotkrio.

⁴⁷ Muhamed Sytari, “Përpyekje të dështuara (Propali pokušaji).” str. 43-44.

⁴⁸ Hamza Mustafa Nijazi, “Burimet e Kur’anit (Izvori Kurana).”, str. 97.

⁴⁹ Kur’an – Përktim me komentim i H. Sherif Ahmetit, (Prevod sa komentarom H. Šerif Ahmeti) str. 23.

DA LI JE KUR'AN KOPIJA STARIH JEVREJSKO-HRIŠĆANSKIH IZVORA?

Neki kritičari tvrde da je Muhammed, a.s., iako nije izmislio i napisao Kur'an, dobijao sve potrebne informacije iz ljudskih izvora i da je prepisivao i adaptirao svete knjige drugih religija. Dakle: *“Kur'an je kopija jevrejsko-hrišćanskih izvora”*.

Ovo je zapravo obnova staro-paganskih optužbi u vremenu poslanika Muhammeda, a.s., ali na malo drugačiji način:

“I govore: “To su izmišljotine naroda drevnih; on traži da mu se prepisuju i ujutro i navečer da mu ih čitaju.” (Furkan, 5.)

Njihove tvrdnje su zasnivane na tome da Kur'an časni ima sličan sadržaj i dosta toga što se pominje u Bibliji, i to je upravo jedna od njenih kopija. Ovakve tvrdnje su bez osnove i dokaza. Prije svega, sličnost ne mora da znači i sama kopija. Allah, dž.š., jasno u Kur'anu navodi da je to objava koja se objavljuje Muhamedu, s.a.v.s., i da to nije nešto novo, nego samo nastavak prijašnjih objava od Boga dž.š.:

“Mi objavljujemo tebi kao što smo objavljivali Nuhu i vjerovjesnicima poslije njega, a objavljivali smo i Ibrahimu, i Ismailu, i Ishaku, i Jakubu i unucima, i Isau, i Ejjubu, i Junusu, i Harunu, i Sulejmanu, a Davudu smo dali Zebur.” (Nisa, 163.)

“A koliko smo Mi prijašnjim narodima vjerovjesnika poslali?!” (Az-Zuhruf, 6.)

“Svaki narod je imao poslanika. I kad poslanik njihov dođe među njih, njima će biti pravedno presuđeno, nasilje im neće biti učinjeno.” (Junus, 47.)

Logično je, da poruka svih poslanika bila ista, jer je dolazila od istoga Boga, i dalje u Bibliji ima autentični odlomci, koji su ostali originalni, poruke prijašnjih poslanika, a.s., pa nije ni čudno da su pojedini djelovi u podudarnosti sa Kur'anom. Optužbe da je Kur'an kopija zbog pojedinih sličnih djelova i sličnih kazivanja su veoma naivne.⁵⁰ Još interesantnije je, da nikada se nije dokazalo koja je ta misteriozna osoba od koje je Muhammed, a.s., učio Bibliju ili jevrejsko-hrišćanska učenja, kako bi to ubacio u Kur'an. Nisu pronašli nikada tu osobu, iz razloga jer takva osoba nikada nije ni postojala! Muhammed, a.s., tokom čitavog svoga života nije naučio čitati i pisati, i to je još jedan dokaz da takve optužbe su ne osnovane.

Bilo je nemoguće sakupiti toliko materiala od jevreja, hrišćana ili drugih paganskih izvora,⁵¹ onda taj material obraditi i pripovjedati 23 godina bez ičije pomoći ili bez pera. Dok, o ovome Kur'an časni kaže:

⁵⁰ Halil Ibrahim, *Cit. djelo.* str. 45-46.

⁵¹ PAGAN/IZAM. Vjerovanje u mnogoboštva, božanstva, vjerovanje drevnih vjera, prije prelaska na monoteizam str. 1324; vidi opširnije Dr. Ekrem Murtezai, *“Fjalori i feve (Rečnik vjere).”* Priština 2000, str. 337; Također i: Dr. Ivan Cvitković, *“Rječnik religijskih pojmova.”*, Sarajevo 2005, str. 333.).

“Ti (Muhamed), prije nje nijednu knjigu nisi čitao, a nisi je ni desnom rukom svojom pisao; inače, posumnjali bi oni što laži govore.” (Ankebut, 48.)

Da nije bio od onih koji ne znaju čitati i pisati, kako se u Kur'anu i navodi, zasigurno da bi to bilo lako dokazati, jer su njegovi neprijatelji bili spremni diskreditovati njegovo pripovjedanje. Opšte poznata je činjenica da on (Muhamed) nije znao čitati i pisati, i ovo niko nije uopšte sumnjao.⁵²

S pravom možemo pitati: Koji je taj učitelj koji bi mogao naučiti Muhammeda, a.s., jednu čitavu vjeru i tako promeniti tok historije? Zašto on ili oni (ako ih je bilo), nisu ustali protiv svoga učenika, koji je sa jedne strane učio od njih, a sa druge strane istovremeno ignorirao njihova učenja i pripovjedaio svoja? Kako je moguće da su veliki broj hrišćana i jevreja postali muslimani i prihvatili njegova pripovjedanja, da je to pravo vjerovanje ako su oni znali da je on prepisivao njihova sveta pisma ili bio učenik njihovih sveštenika?⁵³

Tvrđnje da je neko podučavao Muhammeda, a.s., Kur'an časni, dobili su odgovor i upozorenje da je nešto tako nemoguće, jer, arapski jezik koji se koristi u Kur'anu, je čisti jezik, dok njihov jezik koji govore je nejasan.

“Mi dobro znamo da oni govore: “Poučava ga jedan čovjek!” Jezik onoga zbog koga oni krivo govore je jezik tuđina, a ovaj Kur'an je na jasnom arapskom jeziku.” (Nahl, 103.)

⁵² Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Cit., djelo.* str. 23.

⁵³ Hamza Mustafa Nijazi, *Cit., djelo.* str. 61.

U vrijeme Vjerovjesnika, a.s., nije bilo arapske verzije Biblije. Najranija verzija Starog Zavjeta pripisuje se svešteniku Saadiusu Gaonu, 900. godine nove ere; više od 250 godina nakon smrti Muhammeda, a.s. Najstariju verziju Novog Zavjeta na arapskom jeziku je napisao Erpenius 1616. godine, hiljadu godina nakon smrti našeg Vjerovjesnika, a.s.⁵⁴ Tomas Patrik Hjuž,⁵⁵ kaže: *”Nemamo nikakav dokaz da je Muhamed bio u mogućnosti dopreti do svetih pisama. Također, trebamo imati u obzir, da nemamo nikakav trag da je postojao Stari Zavjet na arapskom jeziku prije dolaska Muhameda.”*⁵⁶

Sidni Grifit,⁵⁷ nakon temeljnog istraživanja došao do zaključka: *”Jedino što možemo kazati o mogućnosti postojanja stare verzije hrišćanskog evanđelja na arapskom jeziku prije dolaska Islama, da nema nikakvog dokaza ovo potvrditi ...”*⁵⁸

⁵⁴ Dr.Zakir Naik, Ko je autor Kur'ana? Da li je Poslanik Muhammed napisao Kur'an ili je u pitanju Božiji govor?” (Opširnije o ovome vidi: <https://www.pozivistine.com/ko-je-autor-kurana-da-li-je-poslanik-muhammed-napisao-kuran-ili-je-u-pitanju-boziji-govor/>)

⁵⁵ **Tomas Patrik Hjuž** (1838-1911), bio je britanski misionar koji je služio Misionarskom Društvu Crkvi u Pešaveru tadašnje Indije, a sada već 20 godina grad Pakistana.

⁵⁶ **Hamza Mustafa Nijazi**, *Cit., djelo.* str. 62.

⁵⁷ Sidni Grifit, rođen 1938, je profesor Starih Hrišćanskih Studija na Hrišćanskom Univerzitetu u Americi. Poznat je u oblastima, arapsko hrišćanstvo, međuetnički i međureligijski dijalog.

⁵⁸ **The Gospel in Arabic:** *“An Enquiry Into Its Appearance in The First Abbasid Century”*, *Oriens Christianus*, poglavlje. 69, str. 166, prema Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Cit., djelo.* str. 23.

Ernst Vursvain,⁵⁹ u njegovoj knjizi: “Tekstovi Starog Zavjeta”, ističe: *“Islamskim trijumfom, arapski jezik se rasprostranio, postanavši svakodnevni jezik jevreja i hrišćana, nakon zauzimanja njihovih teritorija, pojavila se potreba prevođenja Biblije na arapskom jeziku ...”*⁶⁰

Dakle, jasno je da tokom života Muhammeda, a.s., nije postojala niti jedna verzija Biblije na arapskom jeziku.

Iako Kur'an u par slučajeva govori o istoj tematici kao i Biblija, ta dešavanja nisu identična, drastično se razlikuju, dakle, optužbe u ovom segmentu su neosnovane i nisu logične.

Misija Muhammeda, a.s., bila je cilj popraviti sliku Boga, koju su do prije dolaska Muhammeda, a.s., tu sliku izvitoperili. Ideja o tome da je Kur'ani časnici kopirao Bibliju je neosnovana, zbog temeljnih razlika u načinu vjerova.⁶¹ Ovo su razlike, npr., u konceptu opisivanja Boga. Biblija govori da se Bog umara (Izlazak, 31:17- Postanak, 2:2); Bog koji zaboravlja (Psalam, 13:1- Tužnalice, 5:20); Bespomoćan (Postanak, 32:28); Bog koji spava (Psalmi, 44:23- 78:65); Bez milosti (Psalmi, 77:7-9); Manjkavost Božijeg znanja (Postanak, 3:8); Opisivanje Boga u čovjekovom obliku

⁵⁹ **Ernest Vursvain** (1909-1996) bio je Njemački protestanski teolog. Predavao je Stari Testament na Univerzitetu u Marburgu.

⁶⁰ *“The text of the Old Testament”*, 1988, William B. Eerdmans Publishing Company, Grand Rapids, Michigan, str. 104, prema Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *“Kush e shkroi Kur'anin (Ko je napisao Kur'an).”*, str. 23.

⁶¹ Citati su preuzeti iz – (Diodati i Ri) prevod 1991-94, na albanski jezik.

(Postanak, 1:26- 9:6); Bog koji ima porodicu (Izlazak, 4:22- Ponovljeni Zakon, 32:19- Ezehiel, 16:3-32- Jevreji, 5:5, Psalmi, 2:7), i još dosta toga što je u suprotnosti sa svojstvima Boga, dž.š., dok, kur'anski ajeti su u apsolutnoj suprotnosti s onim što Biblija navodi: (Vidi: Kaf, 38, Ta-ha, 52, Hadždž, 74, Bekare, 255, Zumer, 53, Bekare, 115, Šuara, 11, Nahl, 74, Ihlas, 1-4, Maide, 18.) i još puno drugih citata.⁶²

Također i koncept poslanstva i Božijih poslanika, Biblija poslanike naziva griješnicima, lažovima, prevarantima, i još puno drugih svojstva, tipa, da su radili razvratna djela. Npr., Lut, a.s., počinio blud sa svojim čerkama (Postanak, 19:30-38.); Harun, a.s., napravio tele kao božanstvo i pozivao izraelce da ga obožavaju. (Izlazak, 32:1-20.); Sulejman, a.s., imao 700 žena i 300 ljubavnica i vratio se idopoklonstvu. (1 Kraljevi, 11:3-7.) itd. Dok, Kur'an časni poslanike, a.s., uzdigao na najveći stupanj, i predstavlja ih kao najbolji primjer i uzor ljudima.⁶³Također, drastične su razlike u podsticanju života na ovome svjetu i načinu vjerovanja u budući svjet. Razlike možemo vidjeti i u opisu i podacima historiskih ličnosti kao što su: Adem i Hava, Ibrahim, Isamil, Ishak, Lut, Musa, Isa, a.s., i drugi. Dakle, ideja da je Kur'an časni biblijska kopija, je suludna i bez ikakve osnove.

⁶² Više o ovome vidi: Islamsko znanje (Dituria Islame), godina IX, br.178, Maj 2005, Priština, "*Koncepti i Zotit në Bibel dhe në Kur'an (Koncept Boga u Bibliji i Kuranu)*", Senad Maković.

⁶³ Više o ovome vidi: Dituria Islame (Islamsko Znanje), god. IX, br.180-181, Jul – Avgust 2005, Priština, "*Koncepti Pejgamberik në Bibel dhe në Kur'an (Koncept poslanstva u Bibliji i Kuranu)*", Senad Maković.

Kenes Kreg, kaže: *“Muhamed nije bio u nikakvom kontaktu sa starim vjerskim zapisima ...”*⁶⁴

U Novoj Katoličkoj Enciklopediji o vremenu djelovanja Muhamed, a.s., navodi se: *“U Hidžazu (Arapskom poluostrvu) hrićanska ućenja nisu propovjedana. Tako da katolićka crkva nije djelovala na tim podnebljima”*.⁶⁵

KUR'AN – BOŽIJA RIJEĆ I UPUTA ĆOVJEĆANSTVU

Razlika između Kur'ana i bilo koje druge svete knjige, koje god vjere, je u tome da Kur'an ćasni konstantno govori da je njegov izvor Allah, dž.š.:

“Allah je vjernike miloću Svojom obasuo kad im je jednog između njih kao poslanika poslao, da im rijeći Njegove kazuje, da ih oćisti i da ih Knjizi i mudrosti naući, jer su prije bili u oćitoj zabludi.” (Ali-Imran, 164.)

“A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrjećnosti.” (An-Nisa, 82.)

“O ljudi, već vam je stigla pouka od Gospodara vaćeg i lijek za vaća srca i uputstvo i milost vjernicima.” (Junus, 57.)

⁶⁴ Hamza Mustafa Nijazi, *cit., djelo*. st. 68.

⁶⁵ New Catholic Encyclopedia, vćll. I, fq. 721-722, prema Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *“Kush e shkeri Kur'anin (Ko je napisao Kuran)”*, str. 24.

“Mi tebi objavljujemo Knjigu da bi im objasnio ono oko čega se razilaze, i da bude vjernicima uputa i milost.” (En Nahl, 64.)

Ovakve citate imamo gotovo u svakoj suri Kur'ana časnog, koji nas podsjećaju da je to Allahov govor, a ne nečiji rad. Ne samo da nam daje do znanja da je Allah, Taj, Koji je objavio Kur'an časni, nego nam i garantuje da će zauvijek njegova poruka ostati originalna.

“Mi, uistinu, Kur'an objavljujemo i zaista ćemo Mi nad njim bdjeti!” (Al Hidžr, 9.)⁶⁶

Svaka riječ Kur'ana časnog i Muhammeda, a.s., potvrđuje da im je izvor od Allaha. Iskrenost Muhammeda, a.s., i iskrene tvrdnje da je Kur'an časni Allahova, dž.š., riječ, je time otklonio sve sumnje. Vjerovjesnik, a.s., i prije poslanstva bio poznat kao: *“pouzdan i iskren”*. I najveći njegovi neprijatelji prihvatili su čistocu njegove ličnosti. Toliko je Muhamed, a.s., pridobio povjerenje politeista, da i njegov najveći neprijatelj, Ebu Džehl, govorio mu: *“O Muhammede, ja ne kažem da si ti lažljivac, ali vjeru koju nam donošiš, ja je ne volim ...”*⁶⁷ I drugi neprijatelji bili su svjesni da je Muhammed, a.s., bio poslanik, ali zbog prevelikog egoizma nisu mogli prihvatiti ovu činjenicu! Kur'an časni o ovome ističe:

⁶⁶ Halil Ibrahim, *“Islami dhe Krishterimi (Islam i hrišćanstvo)”*, st. 48-49.

⁶⁷ Osman Nuri Topbash, *“Frymera meshire nga Muhamedi”*, Istanbul, 2004, str. 54.

“Mi znamo da tebe zaista žalosti to što oni govore. Oni, doista, ne okrivljuju tebe da si ti lažac, nego nevjernici poriču Allahove riječi.” (El En’Am, 33.)

Bizantiski car Heraklis, dobio pismo od poslanika Muhameda, a.s., s kojim ga poziva da primi Islam. Herakli, umjesto da se rasrdi zbog sadržaja pisma, pokazao zainteresovanost, želeo je znati o čemu se radi, naredio da se pronađu oni koji su donjeli pismo. Među njima, u Siriji, nalazio se i Ebu Sufjan, jedan od najvećih neprijatelja Muhammeda, a.s. Carevi ljudi su ih pronašli, zajedno sa Ebu Sufjanom i izneli ga pred cara.

Car dočeka Ebu Sufjana sa svojim prijateljima i upita ga pomoću prevodioca: “Ko je od vas, po krvnom srodstvu, najbliži tom čovjeku koji za sebe tvrdi da je Vjerovjesnik?”. “Ja sam mu od njih najbliži po srodstvu – odgovorio je Ebu Sufjan”. Približite mi ga – reče Heraklije – a primaknite mi i njegove drugove i postavite ih njemu iza leđa. Potom Heraklije reče svome prevodiocu: “Reci im da ću ja pitati ovoga (Ebu Sufjana) o onom čovjeku (Muhammedu), iako mi što god slaže, demantirajte ga.” “Allaha mi (rekao je Ebu Sufjan), da se nisam stidio laži na koju bi oni (moji prijatelji) mogli ukazati, ja bih na njega nešto i slagao.” Prvo što ga je o njemu pitao, bilo je: “Kako se među vama cijeni njegovo porijeklo?” “On je kod nas uglednog porijekla”, odgovorio je.” “Da li je iko ikada između vas prije njega ovakvo nešto govorio?”, upitao je Heraklije. “Nije”, odgovori Ebu Sufjan. “Da li je neko od njegovih predaka bio vladar?”, upitao je. “Nije”, odgovorio je. “Da li ga slijede ugledni ljudi ili slabi i nejaki?”, upitao je. “Slabi i nejaki”, reče Ebu Sufjan. “Da li se njihov broj povećava ili smanjuje?”, upita kralj. “Ne smanjuje, već povećava!”, rekao je. “Da li iko od njih

napustio vjeru, mrzeći njegovu vjeru nakon što ju je prihvatio?” ‘Ne’, odgovorio je. “Da li ste ga ikada prije ovoga optuživali za laž?”, upitao je. “Ne”, odgovorio je. “Da li krši zadanu riječ?”, upitao je. “Ne”, rekao je, ali smo sada u jednom ugovornom periodu s njim i ne znamo šta će on u njemu učiniti.” “Nijedan odgovor nije mi pružio mogućnost”, izjavio je kasnije Ebu Sufjan, da u njega ubacim bilo šta (sumnjivo) osim ove riječi.” “Da li ste se protiv njega borili?”, upitao je opet Heraklije. “Da”, izjavio je. “Pa kakav je bio ishod vaše borbe s njim?”, upitao je. “Borba između nas i njega je promjenjive sreće, nekada pobijedi on”, rekao je, a nekada mi.” “Šta vam naređuje?”, upitao je kralj. “Govori”, kazao je: “Obožavajte jedinog Allaha, ne pridružujte Mu sudruga, i napustite ono što vam govore vaši očevi; naređuje nam namaz, iskrenost, krepost i održavanje rodbinskih veza.”, odgovori Ebu Sufjan.

Tada Heraklije reče svome prevodiocu: “Reci mu (Ebu Sufjanu): Pitao sam te za njegovo porijeklo, a ti si rekao da je on među vama uglednog porijekla. To je slučaj svih poslanika, oni se pojavljuju u najuglednijoj porodici svoga naroda.

Pitao sam te da li je iko između vas ovako prije njega govorio, a ti si izjavio da nije. Kažem ti, da je ikad iko prije njega takvo nešto govorio, rekao bih da je on čovjek koji se povodi za riječima rečenim prije njega.

Dalje sam te pitao da li je neko od njegovih predaka bio vladar, a ti si izjavio da nije, a da jeste – kažem – neko od njegovih bio vladar, rekao bih da je on čovjek koji traži vlast za svoga oca.

Pitao sam jeste li ga sumnjičili za laž prije nego što je počeo govoriti ono što sada govori, a ti si odgovorio: “Ne”,

pa držim zasigurno kada nije lagao na narod, kako bi sada lagao na Boga.

Potom sam te pitao da li ga sada slijedi ugledni ili slabi i siromašni svijet, a ti si odgovorio da ga slijede slabašni. Oni su većinom bili sljedbenici ranijih poslanika.

Pitao sam još da li se njihov broj povećava ili umanjuje, a ti si rekao da se povećava. Takav je slučaj sa vjerovanjem dok se ono ne upotpuni.

Dalje sam te pitao da li je iko iz nje konvertirao mržeci njegovu vjeru, nakon što ju je prihvatio. Ti si odgovorio da nije. Tako je vjerovanje kada se njegova ljupkost ulije i ovlada u ljudskim srcima.

Pitao sam te da li krši zadanu riječ, a ti si odgovorio da ne krši. Takvi su poslanici, oni ne krše datu riječ.

Pitao sam šta vam naređuje, a ti si odgovorio da vam naređuje da obožavate Allaha i da Mu, u tome, ne pridružujete nikakvog sudruga, da vam zabranjuje obožavanje kipova, a naređuje vam namaz, iskrenost i moralnu krepost. Pa ako je to što kažeš istina, on će uskoro zavladati ovim tлом pod mojim nogama. Ja sam već znao da će se pojaviti vjerovjesnik, ali nisam znao da će biti baš od vas. Kad bih znao da ću stići do njega, potrudio bih se da se sretnem sa njim. A kad bih bio kod njega, prao bih mu noge.⁶⁸

Imamo još puno primjera iz života poslanika Muhammeda, a.s., da je bio rob i Božiji poslanik, i da Kur'an časni nije njegovo djelo, nego su to Allahove Uzvišene riječi, koje su objavljene Njegovm robu poslaniku Muhammedu, a.s. Ali prije svega Kur'an časni je sam po sebi dokaz da je

⁶⁸ Isto, str. 54-57.

Allahova riječ. Mi ćemo jos par činjenica iznjeti kako bi smo dokazali da je Kur'an časni Allahova riječ.

Ako uzmemo u obzir informacije iz prošlosti. Kur'an časni daje precizno i tačno svaku informaciju, koju čovjekov um nije u stanju dokučiti. Danas najnovija istraživanja objašnjavaju kako su živjeli prijašnji narodi, njihov završetak, baš onako kako govori i opisuje Kur'an časni. Kur'an časni govori o poslanicima i njihovim narodima, govori o Nuhu, Salihu, Lutu, Ibrahimu, Musi, Isi (a.s.) itd., govori o njihovim narodima i mjestu boravka.⁶⁹ Kur'ani časni o ovome govori:

“Zašto ne putuju po svijetu pa da vide kako su završili oni prije njih? Oni su bili od njih jači, i zemlju su orali i obrađivali je više nego što je obrađuju ovi, i poslanici su im donosili jasne dokaze; Allah im nije učinio nepravdu, sami su sebi nepravdu nanijeli.” (Er-Rum, 9.)

“Zar njima nije poznato koliko smo naroda prije njih uništili, onih po čijim nastambama oni hode! To su, zaista, dokazi za ljude pametne.” (Ta-Ha, 128.)

“I sve smo prema grijesima njihovim kaznili: na neke vjetar, pun pijeska poslali, a neke strašnim glasom uništili; neke u zemlju utjerali, a neke potopili. - Allah im nije učinio nepravdu, sami su sebi nepravdu nanijeli.” (Ankabut, 40.)

Kada plemeniti Allah govori u Njegovoj časnoj knjizi o prijašnjim poslanicima i njihovim narodima, zahtjeva od

⁶⁹ Harun Jahja, *“Popujt e zhdukur (Nestali narodi).”*, Harun Jahja, Stamboll 2002. O prijašnjim narodima i njihovim završetcima.

Vjerovjesnika , a.s., da ljudima prenese, da prije objave on s tim događajima ranije nije bio upoznat, da je Kur'an časni taj koji ga podučava.

“To su nepoznate vijesti koje ti objavljujemo. Ti nisi bio među njima kada su pera svoja od trske pobacali da bi vidjeli koji će se od njih o Merjemi brinuti, i ti nisi bio među njima kad su se prepirali.” (Ali-Imran, 44.)

“Ti nisi bio na zapadnoj strani, kada smo Musau poslanstvo povjerali, a nisi bio ni njegov savremenik.” (Al Kasas, 44.)

“O Nuhu,” - bi rečeno - "iskrcaj se, s pozdravom Našim i blagoslovima tebi i narodima koji će se izroditi od ovih koji su s tobom! Biće naroda kojima ćemo davati da uživaju, a koje će poslije snaći Naša kazna nesosna!” (Hud, 49.)

Čovjek koji nije znao čitati i pisati, koji nikada nije dotakao knjigu. (Kur'an: Ankebut, 48.) Koji nije bio dio prijašnjih događaja; koji nikada od nikog nije učio, da tako precizne podatke iznosi, podatke koje nauka i najnaprednija tehnologija danas iznosi i dokazuje; nije li ovo dovoljan dokaz da je on bio Božiji poslanik?

Kao što su precizne i tačne informacije o prošlosti koje Kur'an časni govori, također su precizne i tačne i one koje o budućnosti govore. Nije li ovo čudotvorstvo?!

Činjenice koje dokazuju originalnost svetosti Kur'ana časnog su i njegova predviđanja, koja se tačno tako odvijaju. U suri Feth, 27-og ajeta, daje radosnu vjest da će muslimani

u Mekki ući, i govorio o ovome događaju nekoliko godina prije nego da se desi oslobođenje Mekke. U tom vremenu Mekka je bila pod apsolutnom kontrolom mnogobošca, ali se na kraju desilo i onako kako je Allah, dž.š., obradovao vjernike.

“Allah će obistiniti san Poslanika Svoga da ćete, sigurno, u Časni hram ući sigurni* - ako Allah bude htio - neki obrijanih glava, a neki podrezanih kosa, bez straha. On je ono što vi niste znali znao i zato vam je, prije toga, nedavnu pobjedu dao.” (El-Fet-h, 27.)⁷⁰

Drugo predviđanje koje se ostvarilo jeste pobjeda nad bizantincima, i njihov ponovni povratak i veliku pobjedu nad Persijom, u vremenu kada nije bilo ni trunke nade da će se to desiti. Tako da, 620. god., po Isau, a.s., objavljeni su ovi ajeti:

“Bizantinci su pobijeđeni! U susjednoj zemlji, ali oni će, poslije poraza svoga, sigurno pobijediti, za nekoliko godina - i prije, i poslije, Allahova je odluka - i tada će se vjernici radovati, Allahovoj pomoći - On pomaže kome hoće, On je Silni i Samilosni. Obećanje je Allahovo, a Allah će obećanje Svoje ispuniti, ali većina ljudi ne zna.” (Er-Rum, 2-6.)

Sve je išlo ka apsolutnom uništenju Bizantina, i pomenuti u tom momentu novu i veliku pobjedu, bilo je baš nelogično, ali Gospodar, Koji Je poznavatelj sadašnjosti i budućnosti, Je Jedini Koji zna. Sedam godine nakon ovog predviđanja

⁷⁰ Halil Ibrahim, *Cit., djelo.* str. 51;

(obavjesti) Bizantisko carstvo nakon krvave borbe pobjedili su Persiju. I još jednom je Allahova riječ postala realnost.⁷¹

Također, Kur'ani časni govori i o prošlosti prijašnjih poslanika a.s., počevši od Adema, a.s., pa sve do Isa, a.s. Kako je mogao poznavati čitavu historiju čovjek, koji nije znao čitati i pisati? Koji nije učio i nije nikada pročitao niti jednu jedinu knjigu. Podneblje gde je Vjerovjesnik, a.s., živio, niti je bio ambijent znanja, niti civilizacije, tako da, živjet u takvom ambijentu i od nekoga naučiti o prošlosti prijašnjih naroda bilo je praktično nemoguće. Ono što je Vjerovjesnik, a.s., govorio i novosti koje je donio, jasno pokazuje da izvor svih tih novosti je samo Uzvišeni Allah, dž.š.⁷²

U suri El-Mesed, koja govori o amidži Vjerovjesnika, a.s., Ebu Lehebu, i njegovoj ženi, jasno tvrdi da će Ebu Leheb biti u vatri džehennemskoj, jer neće prihvatiti Islam. Ovo upozorenje se desilo deset godina prije smrti Ebu Leheba. On je bio svjestan objave ovih ajeta, tako da, mogao je formalno primiti Islam, i tako proglasiti Vjerovjesnika, a.s., kao lažljivca. I ovo je jasan dokaz da Stvoritelj svjetova sve kontroliše i da je Kur'ani časni isključivo Njegova riječ.⁷³

Allahu, dž.š., u Kur'anu časnom kaže:

⁷¹ Halil Ibrahim, *Cit., djelo.* str. 51-52; Taxhedin Bislmi, "Hyrje në shkencën e Usuli Fikhut (Uvod u Usuli Fikh)", str. 50-51.

⁷² Taxhedin Bislmi, *Cit., djelo.* str. 51.

⁷³ Halil Ibrahim, *Cit., djelo.* str. 52.

“Zar ne znaš šta je Gospodar tvoj sa Adom uradio? Sa stanovnicima Irema, punog palata na stupovima?” (El-Fedžr, 6-7.)

U ovom ajetu pominje se jedan narod i grad, o kojem se ništa nije znalo sve do 70-tih god., XX. stoljeća. Te godine nakon iskopavanja u Siriji pronašli su grad s imenom Eljba. I vjeruje se, da je grad star više od 43 stoljeća, pronađene su ploče na kojima piše imena gradova s kojima je Eljba trgovala. Jedan od gradova sa kojim je Eljba trgovala je i grad Irema. U VII-stoljeću, kada je Kur'an objavljen o ovom se gradu ništa nije znalo, a Kur'an ga pominje imenom. Nije li ovo čudotvostvo?!⁷⁴

Da je Kur'an Božije čudo, dokazuju nam i naučna dostignuća, koja se mogu otkriti samo najmodernijom tehnologijom, dok u Kur'anu je to objavljeno prije 1400 god. Ne možemo tvrditi da je Kur'ani časni naučna knjiga, nego je uputa čovječantvu na pravome putu. Ali i pored toga, u Kur'anu časnom možemo ponaći puno naučne činjenice, koje su otkrivene najnovijom tehnologijom. Ova otkrića su bila teško zamisliva u vrijeme Objave, kao dodatni dokaz da je Kur'an časni Allahov govor.⁷⁵ Allah, dž.š., kaže:

“Mi ćemo im pružati dokaze Naše u prostranstvima svemirskim, a i u njima samim, dok im ne bude sasvim

⁷⁴ Isto, str. 50-51, opširnije vidi: Hamza Mustafa Nijazi, *“Burimet e Kur'anit (Izvorit Kur'ana).”*, str. 46.

⁷⁵ Više o ovome vidi: *“Mrekullitë e Kur'anit (Kuranska čudotvostva).”*, Harun Jahja, Istamboll 2002, i *“Mrekullia e Kur'anit (Kuransko čudotvostvo).”*, Muhamed Muteveli Esh-Sharavi, Priština, 1996.

jasno da je Kur'an istina. A zar nije dovoljno to što je Gospodar tvoj o svemu obaviješten?" (Fussilat, 53.)

Svaki učenjak je u određenoj struci specijalista. Usavršava ono što mu najviše leži, i doprinosi u toj grani. Dok, Kur'ani plemeniti govori o sociologiji, ekonomiji, pravu, psihologiji, politici, vojsci, medicini, fizici, biologiji, itd., gotovo o svakoj oblasti i sferi života; govori o prošlosti, ali i budućnosti. Koji razuman um može tvrditi da jedna osoba koja nije znala čitati i pisati, može usavršiti i govoriti o svim naukama, a uz to nije posedovao tehnologiju ili naučna sredstva koje danas postoje? Ko je taj koji može nagađanjem govoriti o načinu čovjekovog formiranja, o stvaranju nebesa i zemlje, o astronomiji i zvjezdama, o biljkama, životinjama i ljudima, i još puno toga; što je i dandanas enigma velikim učenicima. Ako bi nagađao zasigurno da njegove riječi ne bi toliko dugo trajale. Svaki autor je pod uticajem uslova i vremena u kojem živi, tako da, govoriti o nečemu što dolazi nakon dugo vremena? Dok, u Kur'anu, možemo naići kako govori o stvaranju i uništavanju svega što postoji, o stvaranju čovjeka i budućnost koja ga čeka, bilo nam drago ili ne. Kada vidimo šta sve Kur'an plemeniti govori i opisuje primorani smo da kažemo: "ovo nikako ne može biti čovjekova riječ!"

Uzmite Kur'an i pročitajte o događajima koje govori, i uvdjet će te o kakvom se to stilu govora radi. Niti jedan način kazivanja o prošlosti se ne može približiti načinu izražavanja Kur'ana plemenitog. Bilo to o historiji, moralu, književnosti, na bilo kom jeziku; arapski, turski, francuski itd. Tako je lijepo u njemu opisana istina, kao da lično u tome sudjelujemo. U Kur'anu se sve konkretno i velikim stilom

govori i opisuje. Njegov stil i način izražavanja je dodatni dokaz da je Kur'an plemeniti čudotvostvo i bez sumnje Allahova, dž.š., riječ.⁷⁶

Moris Bukaj, o ovome govori: *“Oni koji govore da je Muhamed autor Kur'ana, kako je moguće da čovjek koji je bio analfabet, postati najbolji autor književnosti u čitavoj arapskoj literaturi? Kako je mogao govoriti o naučnim događajima i činjenicama, dok drugi nisu bili u stanju to raditi, uz to ne počinivši ni najmanju grešku u svome govoru i izjavama.”*⁷⁷

Profesor Alfred Kroner,⁷⁸ jedan od svetskih najpoznatijih geologa, rekao je: *“Razmišljajući o velikom broju pitanja i odakle se Muhamed pojavio, mislim da nije bio u stanju doći do saznanja o postanku, jer je ovo najnaprednija tehnologija otkrila samo prije par godina.”*⁷⁹

Pozivam čitaoce da o ovome duboko razmišljaju.

⁷⁶ Pitanje posvećeno islamskim učenjacima i odgovor A. Guliamit, Tirana 2005, str. 23.

⁷⁷ Mauricie Bucaille, *“The Bible, The Qur'an and Science”*, 1978, str. 125, prema Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *“Kush e shkroi Kur'anin (Ko je napisao Kur'an).”*, str. 37-38; vidi i Ahmed Deedat, *Cit., djelo.* str. 25.

⁷⁸ Alfred Korner (1938-2019) bio je profesor geologije na Univerzitetu Johannes Gutenberg u Mainzu, Njemačka.

⁷⁹ Mustafa Steven Nicholas & Tariq Nelson, *Cit., djelo.* str. 38., vidi i: Abdul Mesdžid Ez-Zendani, *“Naučna čudotvostva u Kur'anu”*, Priština, 2002, str. 15.

KUR'AN ČASNI JE ALLAHOV GOVOR

Kur'an je najčitanija knjiga na svijetu. Njegovi stihovi se uče s poštovanjem i ljubavlju, memorisani su i praktikuju se od strane muslimana na čitavom svijetu od sedmoga vijeka, kada je Kur'an objavljen Muhammedu, a.s., od Allaha, dž.š., kao posljednja Objava, dokaz i uputa sve do Sudnjega dana. Vjernici su nadahnuti i zadivljeni književnom stilu, i poetičkoj imaginaciji Kur'ana plemenitog, naročito kada ga na glasu učimo.

Za razliku od drugih objava, Kur'an časni, je jedinstven u vjerodostojnosti i pouzdanosti svoga sadržaja. Nema niti jednog naučnog podataka, a da naučnici nisu to i dokazali. Također i u historijskom kontekstu svi podatci su potvrđeni i dokazani. I pored svega ovoga, ono što Kur'an čini posebnim i predvodnikom svih prijašnjih objava je u tome, da su njegove riječi ostale netaknute i originalne u čitavom svijetu, onako kako je objavljen na arapskom jeziku.

Kur'an je jedina knjiga koju mogu memorisati ljudi bilo kojeg uzrasta ili dobi pripadali, kakvi god intelektualni nivo posedovali, pa čak, i narodi koji nisu arapske nacionalnosti. Ovo je još jedna činjenica koja dokazuje da je Kur'an plemeniti čudo, koje je objavljeno Muhammedu, a.s.

Nevjerovatna knjiga, jezički i književno savršena, koja dopire duboko u srca onih koji je uče, i laka za memorisanje kakvi god intelekt čovjek posjedovao i kojem god narodu pripadao i jezik govorio.

Da li je iko do dana današnjeg napisao knjigu, koja je prilagođena svim uzrastima, svim intelektualnim nivoima, svim generacijama, bio on bez škole ili akademik, bio on fizičar ili hemičar, pa čak i da je pastor, knjiga koju svi razumjevaju i svi se od nje mogu okoristiti?

Kur'an je jedina knjiga koja je prisutna na svakome mestu, koja je svetiljka ljudima, i svako ko je uči, može pronaći izlaz i put u svojoj struci, liječi tegobe i daje nove konstruktivne ideje bio li on, poetičar, socijolog, ekonomista, pravnik, administrator, političar, odgajatelj, učenik, student, itd.

Nema niti jedne druge knjige osim Kur'ana časnog, da je više puta čitas, a da nikad ne dosadi. Veliki broj odabranih djela, članci, poezije i druga odabrana djela, opstanu par godina, ili pa čak, samo nekoliko nedelja. Onda, izgube svoju vrijednost, i nakon toga postanu samo jedna obična novina. Dok, Kur'an časni, uvijek je aktuelan za čitanje, aktuelan je u svome sadržaju, svojoj vrijednosti, i svakoga dana osvežava vjernička srca, čovjekov um, i daje nove vidike i inovativne ideje i sve je aktuelniji.

Ne postoji knjiga na ovome svijetu da je toliko direktno kritikovana i atakovana, a sa druge strane i branjena od njenih sledbenika. Prikazat ćemo vam mišljenja velikih svjetskih mislilaca, koji nakon temeljitog izučavanja Kur'ana časnog došli do zaključka:

Laura V. Veglieri⁸⁰ (Italijanska istraživačica) - *“Kur'an do nas je prenešen neprekidivim i pouzdanim lancem prenosioca, a njegov tekst je čist i ne promjenjivi, i takav će ostati sve do poslednjega dana postojanja ovoga svijeta.”*

Philip Hitti⁸¹ (Pisac, historičar) o metodi komunikacije Kur'ana kaže: *“Toliko je na visokom nivou, ne može se sa ničim uporediti, nije u stanju niko kopirati je, niti je imitirati.”*

Clement Huart⁸² (Orijentalista, publicista i prevodilac) - *“Kur'an kao Allahova riječ prenešena je Muhamedu putem revolucije.”*

Artur Belegri - *“Kur'an časni je najjače poslanikovo čudo, objavljeno od strane anđela.”*

George Herbert Roduell (Britanski govornik i sveštenik)⁸³ - *“Čovjek tokom čitanja Kur'ana postaje fasciniran.”*

Henri De Castro⁸⁴ (Franuski oficir) - *“Naše zanemarivanje nikada ne može značiti da Kur'ani nije bio, i neće nastaviti biti sveta knjiga, koja ima snažan uticaj na čovjekovu psihologiju.”*

⁸⁰ Laura Veccia Veglieri (1893-1989), porijeklom iz Italije, orijentalista i izučavateljka arapskog jezika i Islama. Profesorka na Istočnom Univerzitetu u Napoli i autorka historiskih analiza arapskih naroda i muslimana.

⁸¹ Philip Khuri Hitti (1886-1978), pisac, historičar i poznavalac semitskih jezika. Porijeklom iz Libana, doktorirao na Univerzitetu u Kolumbiji.

⁸² Clement Huart (1854-1926), francuski orijentalista, publicista i prevodilac persiskog, turskog i arapskih pisama.

⁸³ Mr. George Herbert Roduell (1593-1633), bio je velški govornik, sveštenik i jedan od najistaknutijih britanskih pobožnih tekstopisaca.

Leopold Weiss (Izučavatelj Kur'ana)⁸⁵ - *“Glas Kur'ana je veličanstveniji nego li glas Muhameda ... koji je u VII – vijeku, doprio duboko u njihove duše, i danas u XX- vijeku ima isti uticaj, i u XXV- vijeku biće isto.”*

Sir Hamilton Gibbi⁸⁶ (Orientalista) - *“Ako bi Kur'an bio njegovo (Muhamedovo) djelo, tada bi drugi ljudi mogli da se takmiče s njim. Neka načine samo desetak stihova koji bi bili slični. A ako to ne bi mogli, a očito je da ne mogu, onda treba da prihvate Kur'an kao izvanredno dokazano čudo.”*⁸⁷

⁸⁴ Henri De Castro (1786-1865), oficir francuske vojske.

⁸⁵ Muhamed Asad (Leopold Weiss) (1900-1992), novinar, pisac, diplomata i izučavatelj islama. Bio je jedan od najutjecajnijih ljudi XX-tog stoljeća.

⁸⁶ Sir Hamilton Gibbi (1895-1967), poznat kao vođa engleskih orijentalista. Bio je profesor arapskog jezika na Univerzitetu u Londonu 1930-1937 god., a potom profesor na Univerzitetu u Oksfordu od 1937 god.

⁸⁷ Opširnije o ovome vidi: Zgjimi Islam (Islamsko buđenje), god. IX, br. 5/ Jun 2004, Priština, “Izreke poznatih svetskih mislilaca o Islamu, Kur'anu i Muhammedu, a.s.”, Senad Maković

ZAKLJUČAK

Dokaze koje smo naveli, jasno nam daju do znanja da Kur'an časni je Allahova, dž.š., knjiga, a ne djelo Muhammeda, a.s., niti arapa, niti džinna, niti kopija hrišćansko-jevrejskih izvora.

Od glavnih karakteristika Kur'ana časnog su:

- a) Čistoca u govoru.
- b) Komunikacija događaja, koja su se desila ili se nisu desila.
- c) Bez grešaka.
- d) Razumljiv.
- e) Vjerodostojne vjesti.
- f) Savršeni zakon, prilagodiv svakom vremenu i mjestu.
- g) Izvor nauka i znanja.
- h) Izazov znanju i učenima, itd.⁸⁸

Oni koji i dalje vjeruju da je Kur'an nečije djelo, a da nije Allaho, dž.š., savjetujem im da pročitaju ovaj ajet:

“A zašto oni ne razmisle o Kur'anu? Da je on od nekog drugog, a ne od Allaha, sigurno bi u njemu našli mnoge protivrječnosti.” (Nisa, 82)

Dok, ako i dalje budu sumnjali, Allah ih uputio!

⁸⁸ Muhamed Sytari, Korak po korak “Ka putu islama”, str. 53-54

Ovo poglavlje završit ću riječima Allaha plemenitog, koji u Kur'anu časnom kaže:

“I Kur'an je, sigurno, objava Gospodara svjetova.” (Eš-Šuara, 192.)

“... i vi ćete uskoro saznati njegovu poruku!” (Sad, 88.)

DRUGO
POGLAVELJE

FENOMEN POTVORA O MUHAMMEDU, S.A.V.S.

UVOD

Veliki broj nemoralnih ljudi potvarali su i dalje potvore o Muhammedu, a.s., koji je bio najsavršenije i najdraže Božije stvorenje. Nažalost, i pored toga što je Vjerovjesnik, a.s., bio plemenit i častan, veliki broj nečasnih ljudi klevetali su i govorili ružno o njemu i to dandanas i dalje rade. Trude se da ukaljaju autoritet i čast najboljem uzoru i najplentijem sledbeniku.

Jedna od potvora i kleveti s kojom optužuju Muhammeda, a.s., je višeženstvo.

Veliki broj knjiga i časopisa predstavljaju Muhammeda, a.s., kao čovjeka koji se predao strastima, i nazivaju ga različitim pogrdnim imenima, poput: “Muhamed pedofil”, “Seksualni manijak”, i sl. Oni koji nepromišljeno ovako govore su od onih koji ne čitaju i uopšte ne misle svojom glavom. Ovakvi ljudi kada bi samo malo pročitali o životu Božijem poslaniku Muhammedu, a.s., nebi sebe toliko ponižavali ovakvim klevetama. Ima od onih koji su spoznali

istinu, ali iz netrpeljivosti i velike mržnje prema Muhammedu, a.s., i generalno prema Islamu, govore laži, kako bi nevine ljude podstakli na sumnju krijući se iza naučnih radova.

DA LI JE MUHAMMED, S.A.V.S., BIO POHOTAN?

Kako u prošlosti, tako i danas, neprijatelji islama ne prestaju sa klevetama o najdražem Božijem stvorenju, kako bi zasadili sjeme mržnje prema najplemenitijem stvorenju koje je hodalo ovom planetom svih vremena, i udalji vjernike sa pravoga puta. Nažalost, ima muslimana koji su pali pod njihov uticaj i postali žrtve njihovih potvora.

Jedna od potvora njihovog antagonizma je i:

“Muhamed je od onih koji se prepustio strastima, prepustio se željama i zadovoljstvu, i radio po svome egu. Nije mu bila dovoljna jedna žena, niti četiri kao svaki njegov slijedbenik, nego se ženio više od deset puta, po svojim strastima i volji.”⁸⁹

U knjizi: *“Da li je Muhamed poslanik?”*, autora Jozefa Smita, izdata od strane izdavačke kuće *“Tenda (Šator)”*, u Prištini, navode se veliki broj kleveta o Muhammedu, a.s. Na 67-68 stranici ove knjige možete vidjeti i naslov: *“Seksualni odnosi Muhameda”*, gdje se navodi: *“Božiji Apostol, da ga Bog blagoslovi, je rekao: Džibril je donio jedan lonac od kojeg sam se najeo*

⁸⁹ Muhamed Ali Sabuni, *“Dyshimet dhe të pavërtetat rreth shumësisë së grave të Pejgamberit a.s. (Sumnje i neistine o broju žena Vjerovjesnika, a.s.)”*, Tirana 2000, str. 7-8.

i dobio snagu imati seksualni odnos koliko i četrdeset drugih muškaraca.”

O ovakvim klevetama Allah, dž.š., u Kur'anu kaže:

“O tome oni ništa ne znaju, a ni preci njihovi. Kako krupna riječ izlazi iz usta njihovih! Oni ne govore drugo do neistinu!” (Kehf, 5.)

“Oni žele utrnuti Allahovo svjetlo ustima svojim, a Allah će učiniti da svjetla Njegova uvijek bude, makar krivo bilo nevjernicima. On po Poslaniku Svome šalje uputstvo i vjeru istinitu da bi je uzdigao iznad svih vjera, makar ne bilo pravo mnogobošcima.” (As-Saff, 8-9.)

Doista su oni lažljivci jer Muhammed, a.s., nije bio požudan i pohotan, bio je poslanik svome narodu. Kao i svaki drugi čovjek se ženio, kako bi bio primjer svojim slijedbenicima. Muhammed, a.s., je bio kao i svaki drugi čovjek, jedino što ga Allah, dž.š., odabrao poslanstvom.

“Reci (O Muhamed): Ja sam čovjek kao i vi, meni se objavljuje da je vaš Bog – jedan Bog ...” (Kehf, 110.)

Muhammed, a.s., nije bio razlikovan od drugih prijašnjih poslanika, nije se suprostavljao prijašnjim poslanicima, kako hrišćani navode: *“Velika je razlika između Isa i Muhameda, onoga koji je mogao kontrolisati svoje strasti i požudnost, a to je Isa sin Merjemin, i onoga koji nije mogao kontrolisati svoju požudu i pobotnost, kao što je bio Muhamed.”*⁹⁰

⁹⁰ Muhamed Ali Sabuni, *Cit., djelo.* str. 8

Ovakve tvrdnje i potvore prema Muhammedu, a.s., mogu pomutiti razum muslimanima koji temeljito ne poznaju Islam, pa čak, neki mogu i povjerovati da to što oni govore da je to istina.

Jedan poetičar je rekao:

“Nije čudno da slijep porjekne svjetlosti sunca.

Nije čudno da bolestan porjekne ukus vode!”

O svemu ovome plemeniti Allah, dž.š., u Kur'anu časnom kaže:

“Zašto oni po svijetu ne putuju pa da srca njihova shvate ono što trebaju shvatiti i da uši njihove čuju ono što trebaju čuti, ali, oči nisu slijepa, već srca u grudima.” (Hadždž, 46)

Škotski historičar, filozof i matematičar Tomas Karlajl (1795-1881), u svojoj knjizi: *“The Heroes”*, str. 83 ističe: *“Muhammed nije bio pobotan bez obzira što ga za to optužuju nepravedno i iz neprijateljstva prema njemu. Najveću grešku i nepravdu činimo kada ga smatramo požudnim i pobotnim čovjekom.”*⁹¹

Ako je poligamija bila normalna društvena pojava kod arapa i ne arapa prije islama, onda zašto na Vjerovjesnika, a.s., posebno skretati pažnju i ne pridavati pažnju prijašnjim jevrejskim poslanicima tokom historije?

Dr. Mustafa Sibai, u svojoj knjizi *“Žena između fikha i zakona”*, ističe: *“Kada sam bio u Dublinu (Glavni grad Irske)*

⁹¹ Edukata Islame (Islamski odgoj), br. 78, str. 51-52.

1956. godine, obišao sam Jezuite i razgovarao sa direktorom instituta. Upitah ga: "Zašto Islam optužujete i njihovog poslanika, posebno u vašim školskim knjigama? Ne izgleda mi kao ispravna stvar u ovom vremenu, u vremenu ljudskog razumjevanja i različitih kultura"? On mi odgovoriše: "Mi, zapadnjaci ne možemo poštovati čovjeka koji je oženio devet žena!" Upitao sam ga: "Da li poštujete Božije poslanike, Davuda i Sulejmana, a.s.?" Odgovorio je: "Da oni su poslanici Tavrata".

Rekao sam mu: "Davud, a.s., je imao hiljadu žena to je opšte poznato. Dok kako je navedeno u Tavratu, Božiji poslanik, Sulejman, a.s., imao je sedamstotina žena i tristotine robinja, koje su bile najljepše u svome vremenu. "Onda, zašto trebamo imati poštovanje prema ovim poslanicima, dok optužujete Muhammeda, a.s., koji se ženio samo devet puta?" - Upitah ga. Jedno vrijeme je čutao a onda mi reče: "Zao mi je što sam se loše izrazio. Želeo sam reći da zapadnjaci ne vole višeženstvo. Za čovjeka koji praktikuje poligamiju mislimo da je lud ili nije u stanju obuzdati svoje strasti." Onda sam ga upitao: "Šta mislite o Davudu i Sulejmanu i drugim poslanicima koji su praktikovali poligamiju, počevši od njihovog djeda, Ibrahima, a.s.?" Čutao je, i nije mi dao nikakav odgovor".⁹² Opširnije o poligamiji u Bibliji u trećem poglavlju možete vidjeti.

Prof. Bevan i W. Montgomery,⁹³ o Muhammedu, a.s., kažu: "Niko od velikana historije nije tako slabo cijenjen od Zapada kao što je to bio slučaj sa Muhammedom, koji je pogrešno i nepravedno

⁹² Isto, str. 52-53.

⁹³ William Montgomery Watt (1909-2006), je akademik, svećenik, škotski historičar i orijentalista. Od 1964 do 1979 bio profesor islamskih i arapskih studija na Univerzitetu u Edinburg.

tretiran. Dužni smo ovo ispraviti, oslanajući se na njegov karakter i upornost, koju mu je Bog podario.”⁹⁴

MUDROSTI I RAZLOZI BRAKOVA

U nastavku možete uočiti mudrosti i razloge, Vjerovjesnikovih, a.s., brakova. Argumente koje ćemo iznijeti su dovoljno jaki da odbace laži i potvore prema Muhammedu, a.s., o ovoj tematici.

Kako bi smo otklonili svaku sumnju o ličnosti Muhammeda, a.s., obradit ćemo dvije najbitnije tematike o brakovima Vjerovjesnika, a.s.

1. Poslanik, a.s. - nije povećao broj žena, prije svoje strasti, dakle, prije svoje pedesete godine.

2. Sve njegove žene su bile udovice, izuzev Aíše, r.a., koja je bila djevica.⁹⁵

Vjerovjesnik, a.s., se nije ženio do svoje dvadeset i pete godine. Kada imamo na umu klimatske uslove tog podneblja i velikih temperatura, možemo uvidjeti da je Vjerovjesnik, a.s., dobro kontrolisao svoje strasti. Kada bi samo jednom zgrešio i skrenuo sa pravoga puta, zasigurno da oni koji su mu do juče bili neprijatelji, da bi od njih čitav svijet bio informisan njegovih ispusta i grijeha.⁹⁶

⁹⁴ Ajni Sinani, “*Të tjerët për Islamën (Drugi o islamu).*”, str. 148.

⁹⁵ Muhamed Ali Sabuni, *Cit., djelo.* str. 9.

⁹⁶ „*Nën hijen e Besimit-2*“, str. 108-109.

Temperatura tih podneblja je nevjerovatno visoka, tako da ona dodatno podstiče čovjekove prohtjeve. Ali i pored toga Muhammed, a.s., se nikada nije približavao ženama sve do svoje dvadeset i pete godine. Tek tada se oženio po prvi put. Na čitavom arapskom poluostrvu bio poznat njegov nadimak “*El-Emin (povjerljiv)*”, titula koja je pokazatelj njegovog stepena morala.⁹⁷

Prvi put je Vjerovjesnik, a.s., stupio u brak sa svojih dvadeset i pet godina, toliko je i trajao njegov prvi brak. Dakle, svi ostali brakovi za koje se optužuje i kleveti Vjerovjesnik, a.s., su nakon njegove pedesete godine.⁹⁸

Praksa pokazuje da u periodu od 25-50 godine strasti su na najvećem nivou; kada je čovjeku najpotrebnija žena. Dok, Muhammed, a.s., je prošao ovu fazu tako što je uspeo da iskontroliše svoje prohtjeve. Jedino je sa Hatidžom, r.a., bio u braku prije svoje pedesete godine.⁹⁹

Kada bi za cilj imao samo strasti, tj., seksualnih požuda, onda bi se u mladosti više puta ženio, a ne u svojoj starosti, onda, ženio bi se mladim i nevinim ženama, a ne starim udovicama.

Prenosi se kada je sin Abdullaha, Džabir, otišao kod Vjerovjesnika, a.s., osmehnut, a on ga upita: “*Još se nisi*

⁹⁷ Hamude Abdulati, “*Islami në Fokus (Islam u fokusu)*”, Skoplje, 2000, str. 338.

⁹⁸ Vidi: Saffijurrahman El-Mubarekkfuri, *Cit., djelo.* str. 136.

⁹⁹ Irfan Abazi, Taxhedin Bislimi, Faredin Ebibi, Jusuf Zimeri, “*E drejta Familjare në Islam (Porodično pravo u islamu)*”, Skoplje, 1996, str. 157.

oženio?” Odgovori mu: “*Da*”. Upita ga, alejhi selam: “*Neudata ili udovica?*” Reče: “*Udovica*”. Onda mu Vjerovjesnik, a.s., reče: “*Kada bi se oženio sa neudatom, s njom bi se igrao, ona bi se s tobom igrala, smijao bih se s njom, i ona bi s tobom*”.

Vjerovjesnik, a.s., s ovim mu predložio da se ženi neudatim (nevinim) ženama, kako bi što više uživao i udovoljio svojim strastima. Da li je logično ženiti udovice, a da mlade ostaju neudate i da se s njima ženi u starosti, a ne u mladosti, ako je cilj Muhammeda, a.s., bio ego i ispunjavanje seksualnih požuda?

Postavlja se pitanje: Zašto se Muhammed, a.s., nije u mladosti ženio? Zašto se nije ženio neudatim ženama, nego udovicama? Tako da, ove činjenice dokazuju da potvore koje su adresirane Vjerovjesniku, a.s., su neosnovane i cilj svih potvora je, poniziti i ugroziti ličnost Muhammeda, a.s.¹⁰⁰

Kada su mušrici Kurejšije ponudili Muhammedu, a.s., najljepše žene kako bi napustio svoju misiju, pozivanje u islamu, on je ovu ponudu odbio. Ovo dokazuje da Vjerovjesnik, a.s., se nije prepustio strastima, onako kako ga pojedini optužuju.¹⁰¹

Vjerovjesnikovi, a.s., brakovi nisu bili zbog njegovog nekontrolisanog nagona ili prohtjeva, cilj brakova je bio častan i sa plemenitom namjerom. Ovo bi prihvatili i najveći neprijatelji islama, kada bi otklonili fanatizam i ljubomoru

¹⁰⁰ Muhamed Ali Sabuni, *Cit., djelo.* str. 10.

¹⁰¹ *E drejta Familjare në Islam (Porodično pravo u islamu)*, str. 156-157.

koju posjeduju u svojim njedrima i kada bi pravedno sudili.

Abdullah Nasih Ulvan, kada govori o Muhamedovim, a.s., brakovima, navodi razloge i okolnosti koje su primorale Muhammeda, a.s., da se oženi više puta. Od navedenih povoda su: Odgoj, širenje islama, usavršavanje zakonodavstva, društvena solidarnost, jačanje društvenih veza, prikazivanje savršenog primjera u društvu.¹⁰²

Islamski učenjaci analizirajući ovu bitnu i osjetljivu tematiku, daju nam do znanja da, mudrosti i motivi Muhammedovih, a.s., brakova uglavnom su zbog:

Sticanje i širenje znanja kao motiv;

1. Izvršavanje naredbi kao motiv;

2. Politički motivi;

3. Društveni motivi.

¹⁰² Edukata Islame (Islamski odgoj), br. 78, str. 55.

STICANJE I ŠIRENJE ZNANJA KAO MOTIV

Stupanjem u braku s drugim ženama cilj Muhammeda, a.s., je bio, obrazovati i odgojiti grupu žena koje će podučiti druge žene osnovnim šerijatskim propisima. Žene su sačinjavale polovinu društva, što je bilo od suštinskog značaja. Ono što je bilo obaveza muškarcima, bilo je obaveza i ženama. Većina tih žena su se ustručavale postavljati pitanja Vjerovjesniku, a.s., o islamskim propisima, naročito kada je riječ o intimnim pitanjima.

Prenosi se od Aiše, r.a., da je jedna žena iz redova Ensarija upitala Vjerovjesnika, a.s., o svom mjesečnom ciklusu (menstruacijama). Vjerovjesnik, a.s., joj odgovori: *“Uzmi jedan dio pamuka i očisti se time”*. Ona mu reče: *“Kako da se time očistim, Božji poslanice”*. Odgovori joj: *“Očisti se time”*. Ona ga ponovo upita: *“Kako?”*. Ponovo joj odgovori: *“Subhanallah! Očisti se time”*. Veli Aiša, r.a: *“Uzela sam joj pamuk iz ruke i rekla sam joj: “Postavi na ovom mjestu i pazi na mrlje”. Onda sam je podučila gdje treba da postavi. Zasižno da je Vjerovjesnika, a.s., bilo stid javno joj objašnjavati. Ali bilo je sa druge strane i žena koje su se stidjele da javno pitaju Vjerovjesnika, a.s., o osjetljivim pitanjima.¹⁰³*

Prenosi Buhari i Muslim, da je Ummu Sulema, žena Ebu Talhe, otišla kod Vjerovjesnika, a.s., i upitala ga: *“O Božji*

¹⁰³ Muhamed Ali Sabuni, str. 13, vidi i: Edukata Islame (Islamski odgoj), br. 78, str. 55 I Muhamed Rashid Rida, *“Të drejtat e gruas në Islam (Prava žene u islamu).”*, Tirana, 2006, str. 68-69.

poslaniče, Allah, dž.š., se ne stidi istine istine. Da li se treba žena očistiti ako u snu doživi orgazam?” Vjerovjesnik, a.s., joj reče: *“Da ako vidi vlažno”*. Ummi Seleme reče: *“Žene su poudede. Da li je moguće da žene dožive orgazam u snu?”* Vjerovjesnik, a.s., joj odgovori: *“Naravno, kako će onda djete dobiti njen oblik?”*

Vjerovjesnik, a.s., je imao namjeru pojasniti joj da se djete oblikuje od sjemena muža i ženskih jajnih ćelija, i zbog toga ima nalik majke.¹⁰⁴

Odgovori na ovako kompleksna i osjetljiva pitanja preuzele su plemenite i časne žene Vjerovjesnika, a.s. Zbog toga je i Aiša, r.a., rekla: *“Neka se Allah smiluje ženama Ensarija, jer se ne stide naučiti vjeru.”*

Veliki broj žena je odlazilo kod Aiše, r.a., i postavljale bi joj pitanja o menstruaciji, mjesečnici, čistoći, itd.

Dakle, jedan od povoda Vjerovjesnikovih, a.s., ženidbi je bio cilj podučiti i odgojiti žene vjerskim propisima; podučiti i odgojiti beduine i druge stanovnike, bilo to mladi ili stari. I nakon smrti Vjerovjesnika, a.s., uloga njegovih plemenitih žena je bila podučavati, upućivati i olakšavati život ljudima. Na najbolji mogući način su dočarale Islam ženama. To je zapravo i bio jedan od njegovih ciljeva. Da drugim ženama prenesu i poduče osjetljivim temama intimnog života Vjerovjesnika, a.s., jer se njegove žene nisu skrivale od narod. Tokom čitave historije nema čovjeka o kome se toliko detaljno i intimno znalo o njegovom životu, kao što je to bio slučaj sa Vjerovjesnikom, a.s., koji je rekao: *“Govorite, prenosite*

¹⁰⁴ Muhamed Ali Sabuni, str. 13-14.

moje riječi ...”, u duhu obrazovanja i upućivanja ljudi na Pravome putu.¹⁰⁵

IZVRŠAVANJE NAREDBI KAO MOTIV

Jedna od mudrosti Vjerovjesnikovih, a.s., brakova je i izvršavanje zakonodavnih naredbi. Kao povod ovome bio razlog tradicije arapa prije objave Kur’ana. Arapi su imali praksu otuđivati djece, koja genetski nisu pripadala njima. Pa su nakon prisvajanja smatrali da su im to ko prava djeca, ne pravivši razliku od ostala biološka djeca. I tako je ovo postala tradicija koja se prosljeđivala od koljena na koljeno. Ta prisvojena djeca imala su pravo na nasljedstvo, brak, zabranjeni brakovi itd., i još veliki broj loših tradicija, koje su postale kao vjerska tradicija u vremenu neobrazovanja prije dolaska islama.

Kada bi neko prisvojio dijete rekao bi mu: *“Ti si moj sin, ti me nasljeđuješ i moje nasljedstvo pripada tebi”*.

Vjerovjesnik, a.s., prije poslanstva, je prisvojio dijete koje je bilo pod vlasništvom Hatidže, r.a., supruge Vjerovjesnika, a.s., koji ga puno poštovao i iskazivao neizmjernu ljubav prema njemu i na taj način bio primjer ostalima.¹⁰⁶

Dolaskom islama ovakva neprirodna tradicija je postala zabranjena. Vjerovjesnik, a.s., prije Objave adaptirao je Zejda, onako kako su to radili i drugi ljudi. Nakon njegove

¹⁰⁵ Dr. Jusuf Kardavi, *“Fetva Bashkohore II (Savremene fetve II)”*, Priština, 2002, str. 198.

¹⁰⁶ Muhamed Rashid Rida, *Cit., djelo*. str. 75.

adaptacije, ljudi su ga počeli zvati: “*Zejd ibn Muhammed* (Zejd sin Muhammeda)”.

Prenosi Buhari i Muslim, r.a., da je Abdullah bin Omer, r.a., rekao: “*Zaista Zejda sina Harisa, zvali ga Zejd ibn Muhamed (Zejd sin Muhameda), sve dok nije objavljen kur’anski ajet: “Zovite ih po očevima njihovim, to je kod Allaha ispravnije”.* Onda ga Vjerovjesnik, a.s., nazva: “*Ti si Zejd, sin Harisa*”.¹⁰⁷

Vjerovjesnik, a.s., oženio Zejda sa Zejnebom, koja je bila ćerka Džahšul Eseda. Allahova mudrost i naredba je bila da Zejd razvede Zejnebu i da se s njom oženi Muhammed, a.s., kako bi pojasnio vjerovanje, uništio neznanje i postavio jake islamske temelje.

Vjerovjesnik, a.s., se bojao da će dvolični ljudi govoriti: “*Muhamed se oženio ženom svoga sina*”. Vjerovjesnik, a.s., je ovo krio i držao u tajnosti, sve dok nije objavljen ajet u kome Uzvišeni Allah, dž.š., kaže:

“A kad ti reče onome kome je Allah milost darovao, a kome si i ti dobro učinio: “Zadrži ženu svoju i boj se Allaha!” - u sebi si skrivao ono što će Allah objelodaniti i ljudi si se bojao, a preče je da se Allaha bojiš. I pošto je Zejd s njom živio i od nje se razveo, Mi smo je za tebe udali kako se vjernici ne bi ustručavali više da se žene ženama posinaka svojih kad se oni od njih razvedu - kako Allah odredi, onako treba biti”. (El-Ahzab, 37.)¹⁰⁸

¹⁰⁷ Muhamed Ali Sabuni, *Cit., djelo.* str. 15-16.

¹⁰⁸ Isto, str. 16, poashtu shih *Nektari i xhennetit (Zapecaceni džennetski napitak)*, str. 557-558.

Kaže Aiša, r.a.: *“Kada bi Poslaniku, a.s., bilo dozvoljeno da nešto sakrije (a to je nemoguće) od Objave koja silazi, on bi prikrio ajete koji mu naređuju ženidbu sa Zejnebom. Da, osobi koja nosila poslanstvo – toliko je to bilo teško!”*¹⁰⁹

Dakle, otuđivanje djece i smatranje da su to biološka djeca je postalo zabranjeno, i na taj način je uklonjena jedna neobična tradicija arapa. Allah, dž.š., je također pojasnio vjernicima:

“Muhammed nije roditelj nijednom od vaših ljudi, nego je Allahov poslanik i posljednji vjerovjesnik - Allah sve dobro zna.” (El Ahzab 40.)

Vjerovjesnikov, a.s., brak sa Zejnebom je poslužio kao pretek zlonamjernim ljudima da potvore i govore odurne riječi o Muhammedu, a.s. Jedna od optužbi da je Muhammed, a.s., stupio u brak sa ženom svoga sina jeste, kako bi zadovoljio svoju požudu. Dok, Vjerovjesnik, a.s., se s njom oženio jer je to bila Božija naredba.

Prenosi se od Buharija da se Zejneba, r.a., često ponosila i hvalila pred drugim ženama govoreći: *“Vas je roditelj (porodica) udavala, a mene je Allah, dž.š.”*

Dakle, razlog ovog braka bila Božija naredba, mudrost ovakvih naredbi samo plemeniti Bog zna., Koji kaže: ***“... A vama je dato samo malo znanja.”*** (El-Isra, 85.)

¹⁰⁹ *“Lëkundjet që solli shekulli”*, str. 58-59.

POLITIČKI MOTIVI

Jedan od razloga Vjerovjesnikovih, a.s., brakova, bio je pomirba i ujedinjenje razjedinjenih plemena oko sebe. Jedna od žena bila je i Džuvejrija ćerka Harisa, koji je bio vođa plemena Beni Mustalak. Džuvejrija zajedno sa svojim narodom dopali su zarobljeništvu. Ona je od Muhammed, a.s., zatražila oslobođenje, ponudivši mu bogatstvo, ali joj Vjerovjesnik, a.s., ponudio brak, ponudu koju je i prihvatila.

Nakon stupanja u brak s njom, muslimani su govorili: *“Poslanikove prijatelje ste zarobili”*? – zatim su ih oslobodili. Kada su primjetili slijedbenici plemena Beni Mustalak, njegovu humanost, prihvatili su Islam i postali muslimani.

Vjerovjesnikov, a.s., brak imao je značajan uticaj na pleme Beni Mustalak, pa je tako više od stotinu porodica prihvatilo Islam. O ovome govori Aiša, r.a., dok prenosi Buharija u svome sahihu.¹¹⁰

Vjerovjesnik, a.s., se također oženio Safijom, koja je bila ćerka Hujeja bin Ahtaba. Postala je robinja nakon ubistva svoga muža u bitci na Hajberu. Ona je bila ćerka vođe plemena Beni Kurejza, i poslali je kod Muhammeda, a.s., koji joj ponudio dvije mogućnosti:

1. Da je oslobodi i oženi; ili
2. Oslobodi i vrati porodici.

¹¹⁰ Muhamed Ali Sabuni, str. 20, vidi i: Edukata Islame (Islamski odgoj), br. 78, str. 56-57.

Ona je odabrala da se uda za njega. Ovaj brak je bio povod da veliki broj ljudi primi Islam iz plemena Beni Kurejza.

Također i brak sa Remla binu Ebu Sufjan (Ummu Habiba), bio iz političkih razloga. U tom vremenu Ebu Sufjan, naspram Vjerovjesnika, a.s., bio predstavnik nevjerništva, njegov zakleti neprijatelj. Ona je jedna od prvih muslimanki i onih koji su uzeli mjesta u prvim redovima islama. Kasnije, zajedno sa svojim mužem učinila hidžru u Abesiniji, kako bi osigurala svoju vjeru. Kada joj muž preselio ostala je sama, bez igdje ikoga. Tako da, ili je trebala primiti hrišćanstvo i pomoć od kršćana, ili se trebala vratiti svome ocu i kući nevjerništva, ili je trebala prosići od vrata do vrata. Kada je o ovome čuo Vjerovjesnik, a.s., zatražio je od kralja Abisinije, Nedžašija, da oženi Ummu Habib. Kada je ovo čuo kralj, obradovao se, jer, kada bi se vratila svojoj porodici, bila bi prisiljena napustiti vjeru i vratiti se nevjerstvu, ili bi snažno bila kažnjena. Za nju je Vjerovjesnik, a.s., dao 400 dinara sadake (mehr) i još puno drugih poklona. Kada se vratila u Medini, stupila je u brak sa Vjerovjesnikom, a.s.

Kada je o ovome čuo Ebu Sufjan, njemu se dopala ova vjest. Čak se i ponosio sa Vjerovjesnikom, a.s., sve dok nije i sam prešao na Islam.

Vjerovjesnikov, a.s., brak sa čerkom Ebu Sufjana, koji je bio jedan od njegovih najvećih neprijatelja, njihov brak bio

povod ka poboljšanju odnosa s njihovim plemenom, koja su bila neprijateljska.¹¹¹

DRUŠTVENI MOTIVI

Stupajući u brak sa čerkom Ebu Bekra, r.a., i čerkom Omera, r.a., Vjerovjesnik, a.s., imao je za cilj ojačati veze sa svojim najboljim prijateljima. Ovoj e bio povod njegovog braka i sa pojedinim ženama iz plemena Kurejš. Na ovaj način Vjerovjesnik, a.s., je uspio ujediniti ljude.

Ebu Bekr, r.a., jedan od najboljih prijatelja Vjerovjesnika, a.s., prvi je primio Islam, svojim duhom, tjelom, i čitavim svojim bogatstvom borio se da Islam uzdigne i u odbrani Vjerovjesnika, a.s.

Prenosi imam Tirmizi, r.a., da je Muhammed, a.s., govorio o ljudskoj vrednosti Ebu Bekra, r.a., rekavši: *“Svako ko pomogne, Allah će mu nadoknaditi na Sudnjemu danu. Nijedno bogatstvo neće biti od koristi, kao pomoć Ebu Bekra. Nikog nisam pozvao u Islam, a da nije sačekao, oklijevao i razmatrao, osim Ebu Bekra, koji se nije dvoumio, niti oklijevao; čim sam mu pomenuo Islam, odmah ga je prihvatio. Znajte da je ovaj vaš prijatelj Allahu draga osoba”*.¹¹²

Muhammedov, a.s., brak sa Aišom, r.a., je bila najveća ukazana čast prema svome najboljem prijatelju Ebu Bekru, r.a.

¹¹¹ Isto, str. 22-23.

¹¹² Isto, str. 18.

Također ukazao čast i Omeru, r.a., tako što se oženio njegovom ćerkom, Hafsom, r.a. Ovaj brak je bio duševni smiraj Omera, r.a., koji je bio heroj islama, putem kojeg je Uzvišeni Allah ojačao i uzdigao visoko zastavu islama.

Kasnije je Vjerovjesnik, a.s., udao svoje ćerke za Osmana i Aliju, r.a., iskazavši poštovanje prema svoja dva dobra prijatelja.

Ebu Bekr, Omer, Osman i Alija, r.a., su bili najbolji njegovi, a.s., prijatelji, koji su imali značajan uticaj u širenju islama. Iz svega ovoga možemo vidjeti veliku mudost i lijepu nameru.¹¹³

TRIVIJALIZACIJA VJEROVJESNIKOVIH, A.S., GODINA

Hatidža bint Huvejlid, r.a., bila je prva žena Muhammeda, a.s., s kojom se oženio prije Objave. Kada se s njom oženio imao je 25 godina, dok ona 40 god. Ona je bila ta koja je ponudila brak, a Vjerovjesnik, a.s., prihvatio njenu ponudu za brak.¹¹⁴

Hatidža, r.a., je bila dva puta u braku prije braka sa Vjerovjesnikom, a.s., prvi put sa Ebu Hale ibn Zerar, drugi put sa Atik ibn Aiz.¹¹⁵

¹¹³ Isto, str. 19.

¹¹⁴ Hamude Abdulati, *“Islami në Fokus (Islam u fokusu).”*, str. 339, i *Nektari i vulosur i xhennetit, (Zapecaceni džennetski napitak)*, str. 68.

¹¹⁵ Muhamed Ali Sabuni, str. 25, vidi i: *Zapecaceni džennetski napitak*.

Muhammed, a.s., bio 25 godina u braku s njom, a ne 5 godina kao što se navodi u knjizi *“Da li je Muhamed poslanik (prorok)?”*, autora Jozefa Smita, citiram: *“Muhamed je bio pet godina u braku sa svojom prvom ženom Hatidžom”*.¹¹⁶

Takoder, u ovoj knjizi možete naći još puno drugih potvora o Muhammedu, a.s. Hatidža je sa Vjerovjesnikom, a.s., živjela 25 godina, 15 prije poslanstva i 10 nakon. Vjerovjesnik, a.s., se nije ženio niti jednom drugom ženom sve dok je u braku bio sa Hatidžom.

Kada se Vjerovjesnik, a.s., oženio Zejnebom bint Huzejme, ona je imala preko sezdeset godina. I sa Muhammedom, a.s., živjela je manje od dvije godine.¹¹⁷

Jedan od razloga poligamije u tom vremenu je bio i gubitak muževa, pa su teko žene bivale same i ne zaštićene i imali su potrebu da se neko o njima brine.

Muhammed, a.s., oženio se i sa Ummu Seleme Hind el Mahzumije, jer je njen muž ubijen na Uhudu i ostala je sama s četiri jetima, bez igdje ikoga. Vjerovjesnik, a.s., nije mogao pronaći nikakvo drugo rešenje osim da se s njom oženi. Kada je Vjerovjesnik, a.s., zatražio brak s njom, ona uznemirena mu reče: *“Ja sam u godinama, majka sam četiri jetima i veoma sam ljubomorna”*. Vjerovjesnik, a.s., joj reče: *“Što se tiče jetima, ostavi ih meni, a što se tiče ljubomore, molit ću Allaha da otkloni ljubomoru iz tvoga srca.”*, i uopšte nije pomenuo njene

¹¹⁶ Joseph Smith, *“Muhamedi- A është Profet? (Da li je Muhamed Vjerovjesnik?)”*, str. 65.

¹¹⁷ Muhamed Ali Sabuni, str. 31.

godine. Nakon što je prihvatila ponudu za brak, Vjerovjesnik, a.s., je preuzeo brigu o djeci. Otvorivši svoje srce, lijepim ponašanjem i milošću se lijepše ophodio prema njima nego li njihov pravi otac.¹¹⁸

Imaju li šta dodati oni koji potvore? Da li su ovo brakovi zbog strasti i požuda? Ili i dalje nisu uvidjeli plemenitost, mekoću, milost, vrijednost i darežljivost velikog Božijeg poslanika a.s., koji je poslan kao milost svim svjetovima.¹¹⁹

DA LI JE MUHAMMED BIO “PEDOFIL” ?

Najčešći argumenat onih koji žele okaljati ugled islama, oslanjaju se na brak poslanika Muhammeda, a.s., sa Aišom, r.a., nazivajući ga pedofilom, jer se oženio s njom dok je ona bila u ranoj fazi života.

Optužbe hrišćanskih misionara i drugih orijentalista su bez dokaza. *Kada bi njegov brak sa Aišom, r.a., bio nezakonit i sumnjiv, bilo bi nesaglasnosti njegovih sljedbenika, a još više njegovih neprijatelja i protivnika.*

Kada bi ovaj brak bio nezakonit, i zlostavljanje kao što pojedini orijentalisti žele prikazati, onda bi njegovi protivnici ovaj brak koristili kako bi ga optuživali. Ali, ovako nešto nije nigdje zabeleženo.

Historijski podatci koji govore da je Muhammed, a.s., bio

¹¹⁸ Isto, str. 35.

¹¹⁹ “*A tebe (Muhammede) smo samo kao milost svjetovima poslali.*” (El-Enbija, 107.).

oženjen sa Aišom, r.a., kada je ona imala devet godina nisu jedini. Ima historijskih podataka koji govore da je imala 14, 17, 18, pa čak i više godina. Kako god bilo, nemamo niti jedan izvor da su Muhammeda, a.s., u tom vremenu optuživali na ovu temu.

Jednu stvar trebamo pojasniti. Ne mora uvijek svi hadis biti činjenica, tj., uvijek ima prostora za diskutovanje.

Analizirajući ove historijske činjenice, uz dužno poštovanje prema svim prenosiocima hadisa i historičarima, dakle, analizirajući i računajući sve historijske činjenice i kritički osvrt hadisima Vjerovjesnika, a.s., koji govore o ovoj tematici. Analize i historijski podatci o ovoj tematici mogu biti:

- a) Prema uopšteno prihvaćenom mišljenju, Aiša, r.a., je rođena osam godina prije Hidžre. Prema drugim naracijama u Buhariju nalazimo da je Aiša bila veoma mlada u vremenu kada se 54 kur'anska sura objavila, koja je objavljena devet godina prije Hidžre. Prema ovom tumačenju, Aiša, r.a., ne samo da je bila rođena prije objave ove sure, nego je bila veoma mlada djevojčica (dzarijah) – a ne novorođenče (sibjah).
- b) Prema skoro svim historičarima Esmā, r.a., je deset godina starija od svoje sestre Aiše, r.a. U knjizi (Taqrīb al-Tehzīb), kao i (Al-Bidaajah wa al-Nihajah) je rečeno da je Esmā, r.a., preseljila u 73 god., po hidžri, to znači da je Esmā, r.a., umrla kada je imala 100 godina. Ako je imala 100 godina u 73 god., po

hidžri (kada je umrla) onda je Esma r.a., imala oko 27-28 god., kada je nastupila prva hidžretska godina. U to vrijeme, ukoliko je Esma, r.a., bila starija od Aiše, r.a., 10 godina, onda bi Aiša, r.a., trebala da ima 17-18 godina. Ako se uzme ova činjenica u obzir, kao i činjenica da je Aiša, r.a., oko 1-2 godine po hidžri bila udata za Muhammeda, a.s., ispadne da je Aiša imala između 18 i 20 god., u trenutku sklapanja braka sa Vjerovjesnikom, a.s.

- c) Imam Taberi, r.a., u svojim historijskim knjigama spominje da je Ebu Bekr, r.a., imao četvero djece i da je svih četvero rođeno u periodu dzahilijata-preislamskog perioda. Ako je Aiša rođena u dzahilijatu, ona je morala imati najmanje 14 godina u 1 godini po hidžri. Ukoliko se uzme ovaj podatak u obzir očito postoji kontradiktornost sa podatkom da je Aiša imala 9 godina prilikom udaje.
- d) Prema Ibn Hišamu, historičaru, Aiša, r.a., je prihvatila Islam nešto prije Omera, r.a. Ovaj podatak govori da je Aiša, r.a., primila Islam u periodu prvih godina islama. No, ukoliko je tačan podatak da je Aiša imala oko 7-9 godina u vrijeme udaje sa Muhammedom, a.s. onda Aiša, r.a., nije mogla ni biti rođena u prvim godinama islama.
- e) Prema Ibn Hadzaru, Fatima, r.a., je bila pet godina starija od Aiše, r.a., Fatima, r.a., je rođena kada je Vjerovjesnik, a.s., imao 35 god. Ako se ovaj podatak uzme kao tačan Aiša, r.a., je morala imati najmanje

14 god., u prvoj godini po hidžri, a najmanje oko 15-16 godina u vrijeme udaje sa Vjerovjesnikom, a.s.¹²⁰

- f) Kada se Muhammed, a.s., verio Aišom, r.a., bila je punoljetna. Jer, nije bio jedini koji je zaprosio. Prije njega nju je zaprosio Džubejr b. Mut'am b. Adij. Ova činjenica nam govori da Aiša, r.a., i prije veridbe sa Muhammedom, a.s., bila punoljetna i spremna za veridbu/brak.¹²¹
- g) Tradicija ovakvih brakova bila poznata kod arapa.¹²² Ako se osvrnemo historiji, možemo vidjeti da Aiša,

¹²⁰ Više o ovome vidi: *“Martesa e bershme e Muhamedit me Ajsben - sqarim i akuzave (Prerani brak sa Aišom – objašnjena)”*, Pripremljeno od: Halil Ibrahim, objavljeno: <http://www.islamidhekrishterim i/ajshe.htm>

¹²¹ Nemojmo zaboraviti da brak sa Aišom, r.a., na inicijativi Haule bint Hakim, bio razlog jačanja prijateljskih veza Vjerovjesnika, a.s., sa najdražim čovjekom, Ebu Bekra, r.a. Ovo je još jedan dokaz da je Aiša, r.a., bila punoljetna.

¹²² Ovo je bilo normalno i kod ne arapa. Liber jevreja, Huzej ibn Ahtab, kada je udao svoju čerku, Safiju, imala je samo jedanaest godina. Dakle, ovakav tip brakova, je pretežno vezan određenim mjestom i tradiciom tog naroda.

Vjerska kultura dozvoljava brak ako je osoba spolno zrela za intimne odnose. U pojedinim djelovima sveta je čak regulisano zakonom vreme stupanja u intimne odnose. I po ovom pitanju se države razlikuju. U Japanu, npr., dozvoljeni su intimni odnosi nakon trinaeste godine, dok u Španiji nakon dvanaeste godine. U ovisnosti od spolne zrelosti. Uglavnom žene sazrevaju u doba

r.a., nije bila jedina koja se udala za čovjeka koji je bio godište svoga oca. Npr., kada se oženio djed Vjerovjesnika, a.s., Abdul Muttalib, sa Haleh-om, istoga dana se oženio i Abdullah (Vjerovjesnikov, a.s., otac) sa Eminom, koja je imala isto godina koliko i Haleh-a. Zatim, Omer koji se oženio čerkom Alije, r.a., iako je njihova razlika bila koliko i Vjerovjesnikova, a.s., sa Aišom, r.a. Isto uradio i Talha bin Ubejdullah sa Ummu Kulthumin, čerkom

između 8 i 12 godina, u ovisnosti od genetike, zatim, kojoj rasi pripadaju i podneblju u kome žive. U zemljama gdje su temperature jače, proces sazrijevanja je puno brži nego li u hladnijim mjestima. Ovo su opšte poznate naučne činjenice. Rani brakovi bili su prihvatljivi u Arabiji tokom VII –ga stoljeća, društvena kultura, ne samo kod arapa nego i izrailćana, i svih druga naroda tih podneblja.

Talmud, koji se kod jevreja smatra *'Usmeni Tevrat'*, Sanhedrin 76. b., kaže: *"Poželjno je da se žene udaju kada im se pojave prve menstruacije"*. Vidi opširnije: <http://www.islamidhekrishterimi.com/ajshe.htm>, tema: "Martesa e hershme e Muhamedit me Aishen- sqarim i akuzave (Prerani brak Muhameda sa Aišom, objašnjena i napadi" od Halil Ibrahim, također vidi veb portale na engleski jezik: <http://www.bismikaalla.huma.org/> ("The Young Marriage of `Āishah" nga Mohd E. N. Juferi) I <http://www.understanding-islam.org/related/text.asp?type=question&qid=375&sscatid=362> (What was *Ayeshba's* (ra) Age at the Time of Her Marriage to the Prophet (pbuh)?, zasnivano na: "Tehqiq e umar e Siddiqah e Ka'inat" nga Habib ur Rahman Kandhalvi, Anjuman Uswa e hasanah, Karachi, Pakistan.

Ebu Bekra, r.a., Dakle, imamo veliki broj ovakvih primjera tokom historije arapa, ali i drugih naroda.¹²³¹²⁴

- h) Imam Nedevi u knjizi *“Biografija Aiše”*, str.111. kaže: *“Hazreti Aiša je četrdeset godina bila udovica.”* Dok, na str. 153 kaže: *“Poslednji dani hilafeta Amira Muavije bile su i poslednje godine života Aiše, r.a., i ona je tada imala 67 godina”*. Ako od njenih 67. god., oduzmemo 40. god., vrijeme koje je provela kao udovica, možemo doći do zaključka da je imala 27. god., kada je Vjerovjesnik, a.s., preselio. Tako da, imajući u vidu objavu od 23 godina, prema ovoj računici proizlazi da je Aiša rođena 4 godine prije početka objave, i da

¹²³ Prije nego li osudimo ovakve sučajevo, trebamo imati na umu koncept razvoja mladih u tom vremnu od koncepta razvoja u ovom vremenu. U tom vremenu djeca i mladi su bili organizovaniji i odgovornost na njih je bila veća. Npr.: Usame b. Zejd, iako je bio 17-to godišnjak, bio komandant velike vojske, u kojoj su vojnici bili ashani koji su bili dosta stariji i poznatiji od njega. Također, Zejd b. Sabit, iako je bio 13-to godišnjak, imao je odgovornost pisati Kur'an. Također i tokom historije se ovo dešavalo, kao npr., sa Muhammed b. Kasimin, (Sultan Mehmet Fatih), itd. Ovi primjeri i još puno sličnih nas teraju na razmišljanje da djeca i omladina prijašnjih naroda se drastično razlikovala od sadašnjeg razvoja i odgovornosti mladih.

¹²⁴ O ovome vidi više: *“Dëshira e tepruar sensuale e Profetit Muhammed dhe ushtrimi i poligamisë nga ana e tij”*, Adil Shiddi i Ahmed bin Uthman Mezjed, objavljeno na: <http://sedatislami.com/?faqja=artikulli&cid=1084>

se veridba dogodila kada je ona imala 14-15 god. Dok, brak koji se dogodio prve godine po Hidžri, trebala je imati 19 ili 20 god.

- i) Autor hadiskih kolekcija “Mishkat El-Mesabijh”, Uahidudin, u njegovoj poznatoj knjizi: “Ahmal fi Esmal Er-Rixhal” kaže: “*U vrijeme braka, hażreti Aiša, r.a., imala je 18-19 god*”.¹²⁵
- j) Prema brojnim hadisima, Aiša, r.a., se pridružila muslimanima na bitci kod Bedra i Uhuda. Na dalje postoji historijska činjenica da nikom ispod 15 godina života nije dozvoljeno da pristupi bitci na Bedru i Uhudu - što jasno ukazuje da Aiša nije mogla imati 9-10 godina u to vrijeme. Na kraju krajeva samo su sposobne žene (fizički) išle na bojna polja da pomažu muslimanima, i također, Vjerovjesnik, a.s., nije dozvoljavao da djeca učestvuju na bojnim poljima. *Prenosi Buharija da su dvoje djece došli kod Muhammeda, a.s., i zatražili dozvolu da učestvuju bitkama. On ih upita koliko im je godina. Jedan reče 14, dok drugi 15. Muhammed, a.s., prvome nije dozvolio, dok drugome dozvolio, jer je pokazivao simptome punoletstva.* Ovo nam još jednom dokazuje da je Aiša, r.a., u tom vremenu bila punoletna, a ne djece. Imajući u vidu da se bitka na Bedru dogodila druge godine po hidžri, dok se Muhammed, a.s., oženio njom godinu dana ranije.

¹²⁵ Više o ovome vidi: “*Mosha e Nënës së Besimtarëve, Aishes kur u martua me Profetin Muhamed s.a.v.s.*”, Alban Çuli, objavljeno na: <http://www.zeriislam.com/artikulli.php?id=3128 &h=aishes>

- k) Također, da je ovaj brak bio u njenom punoletstvu, govori i činjenica da je Haule bintu Hakim, došla i zaprosila Aišu, r.a. Njena majka i otac, Ebu Bekr, r.a., nisu bili iznenađeni i nisu govorili da je ona mala. Sami Kurejšije i Vjerovjesnikovi, a.s., neprijatelji nisu ga optuživali. Optuživali ga da je lud, da je bio prorok, da je bio od onih koji je remetio njihovo stanje, iako su znali da nije bio ništa od navedenog. Kada bi brak Vjerovjesnika, a.s., sa Aišom, r.a., bio neprihvatljiv tom društvu, zasigurno da bi bio optužen.
- l) Pored svega navedenog, Aiša, r.a., je bila zadovoljna i nikada nije pokazivala ne zadovoljstvo ovim brakom.

Optužbe o Vjerovjesnikovom, a.s., braku sa Aišom, r.a., su počele prije samo šezdeset godina,¹²⁶ tj., samo u prošlom

¹²⁶ Ako se ove optužbe o pedofiliznu pripisuju samo Muhammedu, a.s. sa Aišom, r.a., onda iste optužbe se trebaju prepisati i Mariji sa Jozefom. Više vidi o ovome u Hrišćanska Enciklopediji, koja govodi da je Marija imala također 12-14 godina dok je Jozef imao 90 godina kada se s njom oženio. (CatholicEncyclopedia/J/St.Joseph, http://www.newadvent.org/cathen/08504a.htm?fbclid=IwAR3FmWp9CDAPV_i8myzN8-1yRpfywFaXIAnnckZnzDBe1KY8CgZAdwiIJ4)

Također i hrišćanske tradicije:

1. Sveti Augusti (354-439) imao je 31 godina kada se oženio sa 10-to godišnjakinjom.
2. Sveta Agnesa došli su je tražiti kada je imala 12 godina.
3. Sveti Hedviga je oženio Henri I – kada je imao 12 godina.
4. Margareta-Marija je oženila Isaka II kada je imao 9 godina.
5. Kralj Ričard imao je 31 godinu kada je oženio princezu Izebelu i ona je imala samo 7 vjet.

stoljeću se o ovome govorilo. Niti jedna prijašnja knjiga nije govorili ili kritikovala Vjerovjesnikov, a.s., brak sa Aišom, r.a.

Tradicije se vremenom mjenjaju. Prije samo dvadeset godina, djevojke u Egiptu su se udavale sa 18-20 godina. Za samo dvadeset godina, prosek godina udaje djevojaka u samom Egiptu su sada 25-30 godina. Ako je ova razlika samo u dvadeset godina, šta onda možemo reći za razliku od četrnaest stoljeća?¹²⁷

6. Kralj Haakon VI, oženio se 10-to godišnjakinjom Kraljica Margareta.

7. Princ Eduard oženio se princezom Izabela kada je imala samo 7 godina.

8. Marija Stevart se sa 6 udala za Henrin VIII (Ovo su samo par primjera pomenutih od Prof. Linda Garland, profesorice University of New England, univerziteta. (Opširnije vidi: "*Pedofilia në krishterizëm (Pedofilija u brišćansvu)*", Prevod: Aiša z. Imeri, također pogledaj i na: <http://www.radioislame.com/new/artikulli.php?id=4715>)

¹²⁷ Također opširnije o ovome vidi i: "Aishe bintu Ebu Bekr", Amer Halid, postuar në: <http://ardhmeriaonline.com/artikull/artic/amer-halid/#.XmU-uahKiUk>

SVESTRANOST I GENIJALNOST AIŠE, R.A.

Aiša, r.a., je bez imalo sumnje bila najmlađa i najoštroumnija od svih Vjerovjesnikovih, a.s., žena. S njenom oštroumnosću i znanjem koje posjedovala, nadmašila je i veliki broj muškaraca. Veliki broj ashaba su odlazili da im ona pojasni šerijatske propise.

Urvete bin Zubejr, ističe: "*Nisam vidjela učeniju ženu u oblasti fikha, medicine i poezije od Aiše, r.a.*". O ovome potvrđuju i hadijske kolekcije. Samo su Abdullah ibn Amr i Ebu Hurejre, r.a., preneli više hadisa od nje.

Prenosioci hadisa pominju da je broj hadisa koji su prenele Vjerovjesnikove, a.s., žene, veći od dvije hiljade hadisa. Od svih njegovih žena Aiša, r.a., je najveći prenosilac sa oko 2210 hadisa. Nakon toga Ummu Seleme r.a., koja je prenela 378 hadisa, dok ostale žene blizu 11 hadisa. Zasigurno da ovoliki broj prenešenih hadisa bio povod njene oštroumnosti, ali i najduži život nakon smrti Vjerovjensika, a.s., od svih ostalih žena. Ovo je za Aišu, r.a., bila privilegija, koja je svoj dar od Boga znala iskoristiti. Imala je ulogu jačanja i očuvanja šerijatskog prava i tradicije Vjerovjensika, a.s.¹²⁸

Uloga Aiše, r.a., nije bila samo prenošenje hadisa, imala je temeljito znanje i u zakonodavstvu. O vome kaže Imam

¹²⁸ Edukata Islame (Islamski odgoj), br. 78, str. 61

Zerkešiu: "Četvrtina zakonodavnih propisa su prenešene od Aiše, r.a." Zaista je bila veliki pravnik. Iskazivala je svoje pravno mišljenje tokom hilafeta Ebu Bekra, Omera i Osmana, r.a. Obični ljudi, a također i sudije išli su rešavati svoje pravne probleme.¹²⁹

Dakle, sve žene Vjerovjesnika, a.s., bile su udovice ili razvedene žene, osim Aiše, r.a. Niti jedna od udovica nije bila poznata po izrazitoj lepoti ili posebnom šarmu. Većina ovih žena bile su puno starije.¹³⁰

Oženio se egipćankom, zatim židovkom druge vjere i rase, zatim također ženom iz abesinije. Vjerovjesnik, a.s., nije bio od onih koji je samo teoretski podučavao svoje prijatelje o vrijednostima. Sve ono što bi teoretski obašnjavao i podučavao ashabe, on bi i praktičnim primjerom svojim djelima potvrde ono što je govorio i savjetovao.¹³¹

¹²⁹ Isto, str. 71.

¹³⁰ Hamude Abdulati, *Cit., djelo.* str. 341.

¹³¹ Isto, str. 345.

POLIGAMIJA U BIBLIJI

Allah, dž.š., u Kur'anu časnom kaže:

“I prije tebe smo poslanike slali i žene i porod im davali”.

(Er-Rad, 38)

Kur'anski citati jasno nam pokazuju da i drugi poslanici prije Muhammed, a.s., su se ženili i imali djece. Ovo i Biblija¹³² dokazuje, koja također govori o poligamiji:

- a) ***“Saraja, žena Abramova, nije mu rađala djece; a imala je sluškinju Egipćanku, po imenu Agar. Tada reče Saraja Abram: “Gle, Gospod mi je uskratio djecu; uzmi dakle sluškinju moju za ženu; pa možda po njoj dođem do djece.” Abram prista na riječ Sarajinu... uze Agaru Egipćanku, sluškinju svoju ... i dade je Abram, mužu svojem, za ženu. I on uđe k Agari, i ona zatrudnje ...”*** (Postanak, 16:1-4.)
- b) ***“Jakov nato priđe Raheli. Rahelu je više volio nego Leu.”*** (Postanak, 29:30.)
- c) ***“Jakov se podiže, metnu djecu svoju i žene svoje na deve.”*** (Postanak, 31:17.)

¹³² Svete jevrejske knjige sakupljene zajedno sa svetim hrišćanskim knjigama i zajedno sačinjene nazvane su Biblija. Ovo ime potiče od grčkog imena “*He biblos*”, (ili *biblion*) što znači “Knjiga”, ili skup Knjiga. (*Biblija*, preveo i obradio Dom Simon Filipaj, Uroševac, 1994, str. 11; i Ekrem Murtezai, “*Rječnik vjere (Ejalori i feve)*”, str. 62.)

- d) ***“Kralj Salomon ljubio je uz kćer faraonovu mnoge žene tuđinke: Moapke, Amonke, Edomke, Sidonke i Hitejke ... I imao je sedam stotina žena kraljica i tri stotine inoča.”*** (1 Kraljevima, 11:1,3.)
- e) ***“Koji ostanu iza njega, pograbi ih pomor u grob; udovice njegove ne drže tugovanja.”*** (Job, 27:15.)¹³³

Prijašni zakoni su dozvoljavali višeženstvo. Ibrahim, a.s., oženio se Sarom, onda sa Hadžerom. Također, Jakub i Gedeon sin Joaša, imali su veliki broj žena. U knjizi “Sudije” 8:30 stoji: ***“I imaše Gedeon sedamdeset sinova, koji izidoše od bedara njegovih, jer imaše mnogo žena.”***¹³⁴

U Starom Zavjetu navodi se da je Davud, a.s., imao veliki broj žena (Vidi: 2 Samuelova, 12:8.). Imena njegovih žena pominju se u 2 Samuelovoj knjizi 3:2-5.¹³⁵ Također o pravilima podjele imetkla između oca i djece, i ženama, je nešto normalno (O ovome vidi: Ponovljeni Zakon, 21:15-17.).¹³⁶ O biblijskim citatima koji govore više o poligamiji vidi i u: Postanak, 4;19/ 25:6/ 26:34/; 1 Samuel, 1:1-2; 2 Samuel, 12:7-8; 1 Kološanima, 4:5; 2 Kološanima, 11:21/ 13:21/ 24:3; Matej, 25:1.), itd.

¹³³ Više o poligamiji u Bibliji vidi kod: Tahir Kukaj, *“Besueshmëria e citatave Kur’anore dhe atyre Biblike (Pouzdanost kuranskih i biblijskih citata).”*, Priština 2005, str. 147-150, i Mohamed Ghonem, *“200+ ways the Quran corrects the Bible”*, Brooklyn NY, str. 76-77.

¹³⁴Rahmetullah El-Hindi, *“Triumfi i të vërtetës (Trijumf istine).”*, str. 154.

¹³⁵ Isto, str. 154.

¹³⁶ Dr. Beqir Topalliogllu, *“Gruaja në Islam (Žena u Islamu)”*, Istanbul, 2000, str. 102.

Tokom objave Biblije, poligamija je bila vjerski, socialno i moralno dozvoljena. U tom vremenu poligamija je bila nešto normalno, zasigurno je ovo i razlog da Biblija ne daje puno na značenju poligamiji. Biblija ne zabranjuje poligamiju, ne reguliše niti ograničava brojčano.¹³⁷

Prema jevrejskom vjerovanju jedan čovjek može imati koliko god želi žena. Tora (Tevrat) otvoreno dozvoljava poligamiju. Sve do polovine osmoga – vijeka; poligamija je bila nešto sasvim normalno u Evropi, i crkva se ovome nije suprostavljala.¹³⁸ Svi sveštenici pomenuti u Tevratu, bez iznimka imali su veliki broj žena.

Poznati egipatski učenjak, Abas Mahmud el-Akadi kaže: *“U Tevratu i Bibliji je neograničena poligamija; ona je dozvoljena i praktikovana od poslanike, počevši od Ibrahima pa sve do rođenje Isa, a.s.”*¹³⁹

Što se tiče hrišćanstva, nema decidivni tekst koji zabranjuje poligamiju. Indžil nema nikakve odredbe o poligamiji. Pa čak, u pejedinih pisama Pavla, navodi se da je poligamija dozvoljena. On veli: *“... episkopima je obavezno imati po jednu ženu”*.

Historija je dokazala da pojedini stari hrišćani su se ženili više puta i stari osnivači crkve su se također ženili više puta.¹⁴⁰

¹³⁷ Islami në Fokus (Islam u fokusu), str. 320.

¹³⁸ Sejjid Muxhtebea Musavi Llari, *“Islami dhe civilizimi perëndimor (Islam i zapadna civilizacija).”*, str. 172.

¹³⁹ Edukata Islame (Islamski odgoj), br. 77, str. 142.

¹⁴⁰ Isto, str. 142.

Niko nema pravo nadmetnuti svijetu da ljudi moraju imati samo jednu ženu. Kršćanstvo javno nije zabranilo višeženstvo. Ovo zabranjuju samo biskupi. (vidi: 1 Timotije, 3:2,12) ... Nijedno Vjeće nije zabranilo poligamiju.

Imamo više slučajeva, gdje Martin Luter, njemački vjerski reformator i osnivač protestantizma, govoreći o poligamiji je rekao: "Višeženstvo nije Božija zabrana ... Bez imalo sumnje, upoređujući sa razvodom, višeženstvo je poželjnije. (Koestlin, Martin Luther, I, str.347, i II, str. 693)"¹⁴¹

Dakle, ako, ovako stoje stvari, zašto se onda samo Muhammed, a.s., napada o broju njegovih žena i govori ružno njemu?!

Allah, dž.š., u suri Al-Hadždž, 46-ajeta, o ovakvima veli da su slijepi iako imaju oči, jer su im srca mrtva: ***".. Ali, oči nisu slijepa, već srca u grudima"***.

¹⁴¹ Dr. Beqir Topalliogllu, "Gruaja në Islam (Žena u islamu)", str. 107-108.

ZAKLJUČAK

Od svega navedenog, možemo zaključiti da Vjerovjesnik, a.s., nije se ženio zbog ega, zadovoljstva ili blagodatima ovoga svijeta, mudrost njegovih brakova bila je jedinstvo među svim narodima.

Dakle, višeženstvo, Vjerovjesnika, a.s., imalo je za cilj jedinstvo, njihov podsticaj ka islamu, kao i rešenje socijalnih problema. Bio je primjer muslimanima u svim segmentima života.

Bilo to brak sa starijom ili mlađom ženom, arapkinjom ili neke druge nacionalnosti, lijepa ili ružna; pa čak i brak sa čerkom svoga najvećeg neprijatelja. Muhammed, a.s., ostaje najbolji primjer svakom muslimanu.¹⁴²

Svako ko posumnja u moral i čistoću duše Muhammeda, a.s., neka dadne odgovor na ova pitanja: Zašto se oženio ženom koja je bila dva puta udovica i petnaest godina starija od njega? Zašto se ženio udovicama? Zašto je odabrao težak život, kada je mogao odabrati lak i ugodan život? Većina njegovih brakova su se desila u vremenu kada je bio na vrhuncu svoje misije, u vremenu kada je Objava Kur'ana bila najaktivnija. Ako se predao svome egu i prohtjevima, kako je onda uspio u svojoj misiji? Poziv ljudima da o ovome duboko razmisle.¹⁴³

¹⁴² Dr. Jusuf Kardavi, *"Fetva Bashkobre II (Savremene fetfe II)"*, str. 199.

¹⁴³ Islami në Fokus (Islam u fokusu), str. 341-342.

Sve njegove žene osim Aiše, r.a., su bile udovice. Ako ga pohotnost preovladala, onda bi se on ženio neudatim mladim ženama i to tokom svoje mladosti.

Velika mržnja koja je obuhvatila srca Muhammedovih, a.s., protivnika, je zaslijepila njihove oči i nisu u stanju vidjeti pravu istinu.

Završit ću plemenitim govorom Kur'ana časnog:

“Nego istinom suzbijamo laž, istina je uguši i laži nestane; a teško vama zbog onoga što o Njemu iznosite!”.
(El-Enbija, 18.)

“Oni žele utrnuti Allahovo svjetlo ustima svojim, a Allah će učiniti da svjetla Njegova uvijek bude, makar krivo bilo nevjernicima. On po Poslaniku Svome šalje uputstvo i vjeru istinitu da bi je uzdigao iznad svih vjera, makar ne bilo pravo mnogobošcima”. (Es-Saff, 8-9.)

A, najbolja dova je: *“Da zahvala pripada Allahu Gospodaru svih svjetova!”.*

TRECO
POGLAVLJE

OBJEKTIVNA MIŠLJENJA SVJETSKO-POZNATIH UČENJAKA O ISLAMU, KUR'ANU I MUHAMMEDU, S.A.V.S.

SVJETSKI UČENJACI O ISLAMU

U ovom poglavlju prikazat ćemo mišljenja velikih svjetskih učenjaka, koji nakon izučavanja islama, Kur'ana, i života Vjerovjesnika, a.s., došli su do zaključaka. Veliki broj tih učenjaka, koji su nakon dugog izučavanja islama i svega navedenog, na kraju i prihvatili Islam. Vjera koja je objavljena Muhammedu, a.s.¹⁴⁴

¹⁴⁴ Sve citate koje ćemo napomenuti možete ih pronaci u ovim izvorima:

Ditura Islame (Islamski odgoj): Br. 1, god. 1986; Br. 20, god. 1990; Br. 22-23, god. 1991; Br. 24, god. 1991; Br. 25, god. 1991; Br. 30-31, god. 1991; Br. 36 god. 1992; Br. 51, god. 1993; Br. 71, god. 1995; Br. 98, god. 1998; Br. 99, god. 1998

THOMAS W. ARNOLD¹⁴⁵ (Orijentalista i historičar)

“Poruka islama nije povlastica Arapa, već čitav svijet u njoj ima svoje pravo. Budući da je Bog samo Jedan, i vjera je samo jedna!”

DE LACY O'LEARY¹⁴⁶ (Orijentalista), “Islam at the Crossroads”, London, 1923, pp. 8 - *“Svakako, jasna je historijska činjenica da je legenda o fanatičnim muslimanima, koji haraju svijetom i sabljom šire Islam među porobljenim narodima, je jedan od najapsurdnijih fantazijskih mitova, koju jedan historičar može izgovoriti!”*

A.M. LOTHROB STODDARD¹⁴⁷ (Pisac i historičar), “The Religion of All Prophets”, Pakistan, pp. 56 - *“Islamsko uzdignuće je naj interesantnija stvar u ljudskoj historiji, koji izvire iz mjesta gdje je narod bio zaostao. Islam, koji se širi samo u jednom vjeku na polovinu ove planete uništavajući velika carstva, veoma stare religije. Islam, koji reformiše duše i gradi novi svijet. Islamski svijet.”*

SIR HAMILTON GIBBI¹⁴⁸ (Orijentalista) “Wither Islam”, London, 1932, pp. 379. - *“Islam je taj koji je bliži Istoku i koji*

¹⁴⁵ Sir Thomas Walker Arnold (1864-1930) je britanski orijentalista i historija umjetnosti islama.

¹⁴⁶ **De Lacy Evans O'Leary (1872-1957)**, britanski orijentalista, profesor na Univerzitetu u Bristolu.

¹⁴⁷ **A.M. Lothrob Stoddard (1883-1950)**, bio je američki pisac i historičar.

¹⁴⁸ Sir Hamilton Gibbi (1895-1967), poznat kao vođa engleskih orijentalista. Bio je profesor arapskog jezika na Univerzitetu u Londonu 1930-1937 god., a potom profesor na Univerzitetu u Oksfordu od 1937 god.

OBJEKTIVNA MIŠLJENJA SVJETSKO-POZNATIH
UČENJAKA O ISLAMU, KUR'ANU I MUHAMMEDU,
S.A.V.S.

može puno poslužiti čovječanstvu. Posjeduje odlično svatanje i suranju s različitim rasama ljudi, i niti jedno drugo društvo nije uspjelo u tome kao što je uspeo Islam ujediniti veliki broj različitih rasa ljudi.”

Također o Islamu su govorili i CANNON TAYLOR, SAROJINI NADIU, G.B. SHAW, A.J. TOYNBEE, EDWARD MONTET, i još puno drugi.

SVJETSKI UČENJACI O KUR'ANU

Svjetsni smo osjećaja onih koji ga čitaju i razumjevaju na njegovom originalnom jeziku, kako utiče na čovjekove emocije i kao da govori tihim glasom *”ja nisam kao ostale knjige, nisam djelo kao druga djela, nisam ...”*

Većina orijentalista su mišljenja da tekst Kur'ana se razlikuje od drugih tekstova. Kur'an je sačuvan od manjkavosti, originalan je; čovjekova ruka nije imala negativan uticaj, nije ništa dodato, niti bilo šta oduzeto od izvornog teksta. Ostao je isti tokom čitavog vremena, onako kako je bio objavljen Muhammedu, a.s., napisan na papiru, i sačuvan u ljudska srca od riječi do riječi, od citata do citata, od poglavlja do poglavlja, od početka do kraja. Od prvih trenutaka Objave Kur'ana, Muhammed, a.s., zajedno sa svojim prijateljima je čitao, učio napamet i pisao ga perom. Dakle, na samom početku Kur'an posjeduje dva osnovna elementa koja manjkaju drugim svetim knjigama. A to su, sakupljanje na jednom mjestu precizno i verodostojno, i ostaje vjerodostojan u svome prenošenju od generacije na generaciju sve do dana današnjeg.

SUSEH (Jevrejski orijentalista) – Kada pravimo razliku između kur'anskog teksta i drugih nebeskih knjiga, činjenica je da su jevrejske i hrišćanske svete knjige pretrpele izmene. Ovo je konstatacija s kojom se svi

vjerski učenjaci slažu. *“Kur'an su muslimani sačuvali vjerodostojno i velikim amanetom. To je jedina sveta knjiga, sačuvana od bilo kakvog vanjskog elementa. Strani učenjaci Kur'ana, govore protiv islama, ali realnost i historijski argumenti su realnost, i nema mesta sumnji, jer, doista, Kur'an nije pretrpio nikakvu promjenu ili modifikaciju. Onaj koji ne poznaje arapski jezik, sintaksu, gramatiku i njegovu retoriku, nikada ne može pojmiti važnost i srž Kur'ana.”*

R. LANDO¹⁴⁹ (Jevrejski orijentalista) - *“Osman, r.a., je uradio veliki posao s Kur'anom. Obavezao je Zejd ibn Sabita da kur'anske ajete sakupi u jednoj knjizi, i od tada Kur'an je dobio zvaničnu koncepciju koja je i dandanas prisutna, zdrava koncepcija, bez ikakvih promjena, koliko god male promjene bile.”*

LAURA V. VEGLIERI¹⁵⁰ - *“Sve do naše generacije, Kur'an je prenešen vjerodostojnim neprekidivim lencem i njegov tekst je čist, nepromeniv vjekovima, i tako će vječno ostati!”*

R. L. BLACHERE¹⁵¹ (Francuski orijentalista) - *“Najveća zasluga o očuvanju Kur'ana, nakon Poslanika pripada Osmanu, koji je 655. godine, po hidžri, u pravom vremenu osjetio opasnosti i*

¹⁴⁹ Englesko kritičar, koji je predavao na veliki broj američkih univerziteta od 1952-1957. Profesor islamskih studija, napisao je nekoliko djela, uglavnom o islamu i muslimanima.

¹⁵⁰ Laura Veccia Veglieri (1893-1989), porijeklom iz Italije, orijentalista i izučavateljka arapskog jezika i Islama. Profesorka na Istočnom Univerzitetu u Napoli i autorka historijskih analiza arapskih naroda i muslimana.

¹⁵¹ Dr. R. L. Blachere. Rođen u blizini Pariza. Završio Fakultet arapskog jezika, dok 1936. god., doktorirao. Bio predavač na Univerzitetu u Sorbonu. Pisao je o arapskoj književnosti. Također je i preveo Kur'an na arapskom jeziku.

OBJEKTIVNA MIŠLJENJA SVJETSKO-POZNATIH
UČENJAKA O ISLAMU, KUR'ANU I MUHAMMEDU,
S.A.V.S.

ispravnosti čitanja Kur'ana. Formirao je komisiju o verifikaciji originalnog rukopisa Kur'ana, onako kako je bio objavljen Muhammedu, ne dozvoljivši niti jedan novi element ili ukloniti nešto iz njega."

HENRI DE CASTRO¹⁵² - *"Mi evropljani nismo imali priliku da svhatimo pravi sadržaj i poruke Kur'ana, možda jer nismo bili u stanju shvatiti metodu njegovog pripovjedanja ili možda zbog toga što njegova doktrina bila protiv nekih naših načela i nije bila podudarna s našim mentalitetom, ali naše zanemarivanje nikako ne znači da Kur'an nije bio i neće biti sveta knjiga, koja reflektuje na čovjekovu psihologiju."*

PHILIP HITTI¹⁵³ (Profesor književnosti i semitskih jezika) o metodi propovjedanja Kur'ana, kaže: *"Toliko je uzdignut, ne može se uporediti bilo kojom drugom knjigom, ne može se kopirati, niti imitirati."*

GEORGE SARTON¹⁵⁴ (Američki učenjak) - *"Jezik Kur'ana je Božiji, to je upravo razlog uzdignuća arapskog jezika na najveći nivo od bilo kojeg drugog svjetskog jezika."*

NASRIJ SELEHEB¹⁵⁵ - *"Jezik Kur'ana je toliko uzdignut i superioran, nemoguće je da ga ne arapi razumeju i da osete slast i*

¹⁵² Henri De Castro (1786-1865), oficir francuske vojske

¹⁵³ Philip Khuri Hitti (1886-1978), pisac, historičar i poznavalac semitskih jezika. Porijeklom iz Libana, doktorirao na Univerzitetu u Kolumbiji.

¹⁵⁴ George Sarton (1884-1956), rođen u Belgiji. Doktorirao prirodne i matematičke nauke. Predavao je na Univerzitetu u Vašingtonu i Harvardu. Bio je počasni član akademskih društava i svjetskih univerziteta.

¹⁵⁵ Libanski diplomata, rođen 1921 dok umro je 2007. god.

njegovu ljepotu. To je jezik koji je odabrao Bog i učinio ga najvrednijim od svih drugih jezika, jer je Allahov jezik.” Također, Nasrij Seleheb govori kako su ashabi vrednovali kuranske citate kako najveće ovozemaljsko bogatstvo. “Činjenica da je Kur'an jedina sveta knjiga koja je uspela ostati nedaknuta, za razliku od drugih svetih knjiga.”

ZHAK VISLER (Francuski učenjak) - *“Koliko god bio perfektan prijevod Kur'ana, ne može biti njegova zamjena. Da se ispravno shvati, mora se čitati na originalnom jeziku, ne postoji niti jedan jezik na koji se stopostono može prevesti.*

J. S. RESTLER - *“Kur'an, osim što je vjerska knjiga, sadrži i druga učenja. U njemu možete pronaći rešenja za sve probleme.”*

MARSIL (Francuski orijentalista) - *“Kur'an je živa riječ u srcima velikog broja ljudi-hafiza; posrednik između čovjeka i Allaha, duševna uputa, moralni sistem i svjetski zakon. Nije posvećen samo jednome narodu ili određenom vremenskom periodu. Kur'an je knjiga vječnim zakonom, upotpunjen i bogat. Posljednja Božija riječ, koja se ne može izvitoperiti ili zamjeniti; koji pripovijeda čovjeku unutrašnjim osjećanjima, čovjekovom umu i ljudskoj prirodi.”*

L. WEISS¹⁵⁶ (Izučavatelj Kur'ana) - *“Sada sam shvatio da knjigu koju sam držao u ruci je objvaljena knjiga od Boga, iako je prošlo trinaest vijekova, učenjaci nisu uspjeli otkriti filozofsku skrivenost. Kur'an mi daje poseban glas nego li Muhamedov, a.s. Kur'an, koji je pripovjedan arapima u VII-vijeku, i doprio duboko*

¹⁵⁶ Muhamed Asad (Leopold Weiss) (1900-1992), novinar, pisac, diplomata i izučavatelj islama. Bio je jedan od najutjecajnijih ljudi XX-tog stoljeća.

OBJEKTIVNA MIŠLJENJA SVJETSKO-POZNATIH
UČENJAKA O ISLAMU, KUR'ANU I MUHAMMEDU,
S.A.V.S.

*u njihove duše, i danas ima istu moć, kao za čitaoca XX-vjeka,
također i za onoga XXV-tog vijeka.”*

Također i DERMINGEMI (francuski orijentalista),
SIDJU (francuski orijentalista), JOGEL (engleski orijentalista),
ZHAN ZHAK RUSOI, GOETHE, DR. STEINGASS,
MAURICE BUCAILLE, ARTHUR J. ARBERRY itd., tvrde
da je Kur'an Božija riječ a ne djelo Muhammeda, s.a.v.s.

SVJETSKI UČENJACI O MUHAMMEDU, S.A.V.S.

Svjetskih umovi, koji su na objektivan način izučavali život Muhammeda, a.s., i govorili o njemu. Navest ćemo samo par njih:

NAPOLEON – Prvi Napoleon (1769-1821), francuski imperator, poznat kao veliki borac i vođa naroda. Godine 1812, kada je ušao u Egipat, ostao iznenađenj prizorom Islama i pravdom. Navedeni citati su preuzeti iz knjige “Bonaparte et Islam” od autora Cherfils. Napoleoni govorio:

“Mojsije je objavio Božiju egzistenciju svom narodu, Isus rimskom svijetu, a Muhammed cijelom svijetu. Arabija je bila paganska zemlja kada je, šest stoljeća poslije Isusa, Muhammed upoznao svijet sa jednim Božanstvom koje je i Abrahamovo, i Ismailovo, i Mojsijevo, i Isusovo. Arijanci i ostali sektaši uzбудili su svijet raspravama o trojstvu: o ocu, sinu i sv. dubu. Muhammed objavljuje da je samo jedan Bog, da On nema ni oca ni sina i da trojstvo nameće misao idolotarije.”

Također je rekao: *“Nadam se da nije daleko vrijeme kada ću biti u mogućnosti da ujedinim sve pametne i obrazovane ljude svih zemalja i da uspostavam jedinstvenu upravu na temelju principa Kur'ana, koji su jedini ispravni i jedino oni mogu dovesti ljude sreći.”*

ANNIE BESANT¹⁵⁷ (Socialista, teozofista, pisac, itd.)-
“The life and Teachings of Muhammad”, Madras, 1932,
str. 4. - *“Nemoguće je da bilo ko, ko proučava život i lik velikog
Poslanika Arabije, ko zna kako je podučavao i kako je živio, osjeti
bilo šta osim poštovanje prema moćnom Poslaniku, jednom od
velikih glasnika Uzvišenog. Iako ću u sklopu onoga što želim
ispričati, možda izložiti i nešto što je mnogima poznato, svaki put
kad čitam nešto u vezi s tim, iznova osjetim novo divljenje i dodatno
poštovanje prema tom moćnom arapskom učitelju.”*

W. MONTGOMERY WATT¹⁵⁸ (Akademik, historičar,
orijentalista itd.) “Mohammad at Mecca”, Oxford, 1953,
str. 52. - *“Njegova spremnost da pretrpi sve progone svoga
vjerovanja, visoki moralni kvaliteti ljudi koji su vjerovali u njega i
gledali ga kao vođu, i veličina njegovih univerzalnih dostignuća, svi
tvrde njegov temeljni integritet. Pretpostaviti Muhammeda, s.a.v.s.,
kao samozvanca, pokreće više problema nego što ih rješava.”*

DR. MICHAEL H. HART¹⁵⁹ (Pisac, astrofizičar, itd.) – U
njegovoj čuvenoj knjizi *“100 najutjecajnijih osoba u historiji”*
kaže: *“Moj izbor Muhammeda za vodeću poziciju
među najistaknutijim historijskim ličnostima, vjerovatno će neke
čitaoce iznenaditi. Međutim, on je jedini čovjeku cjelokupnoj historiji*

¹⁵⁷ Annie Besant (1847-1933), je britaknsni socialist, teozofista, pisac, aktivista za ženska prava, itd. Proglašena je šampionom ljudske slobode, napisala je na preko tristotina knjiga.

¹⁵⁸ William Montgomery Watt (1909-2006), je akademik, svećenik, škotski historičar i orijentalista. Od 1964 do 1979 bio profesor islamskih i arapskih studija ma Univerzitetu u Edinburg.

¹⁵⁹ **Dr. Michael H. Hart (1932 – 87 godina)**, je američki pisac, autor, astrofizičar, zagovornik bjelih separatista, itd. Poznat je po svojoj knjizi: *“100 najutjecajnijih osoba u historiji”*.

OBJEKTIVNA MIŠLJENJA SVJETSKO-POZNATIH
UČENJAKA O ISLAMU, KUR'ANU I MUHAMMEDU,
S.A.V.S.

koji je maksimalno uspio na dvjema razinama: onosvjetskoj i ovosvjetskoj. Muhammed je jedini koji je upotpunio poslanje u vjeri čije odredbe su sasvim jasno određene, u koje su narodi potpuno vjerovali još za njegovog života. Uz vjeru, on je uspostavio i novi oblik države. Plemena i narode je ujedinio u jedinstvenu zajednicu i uspostavio njena životna načela, uredio život te zajednice na ovom svijetu dajući joj univerzalan model organizovanja koji se iz njegovog zavičaja širio svijetom. On je taj koji je i započeo i upotpunio ovosvjetsko i onosvjetsko poslanje.”

BERNARD SHOW¹⁶⁰ (Kritičar, politički aktivista, književnik, nobelovac itd.) - *“Ja vjerujem, kada bi danas jedan čovjek kao što je on, uspio uspostaviti vlast u modernom svijetu, on bi uspio riješiti njegove probleme na način koji bi mu pribavio potrebni mir i sreću. Ja sam preurekao za Muhammedovu vjeru da bi ona mogla biti primljena u budućoj Evropi kao što se već počinje primati u današnjoj.”*

EMILE DERMENGHEM¹⁶¹ (Orijentalista i direktor alžirske biblioteke) - *“On je sigurno poslanik od sledbenika Biblije.”*

¹⁶⁰ **George Bernard Shaw (1856-1950)**, nobelovac, književnik, dramaturg, kritičar, polemista i politički aktivista u Irskoj. Njegov politički utjecaj na pozorište, kulturu i zapadnjačku kulturu bio od početka 1880 godine pa sve do njegove smrti, pa čak i nakon njegove smrti. Shaw je postao glavni dramaturg u tom vremenu i 1925 postao dobio nobelovu nagradu u književnost.

¹⁶¹ **Emile Dermenghem (1892-1971)**, je poznati žurnalista i arhivista francuske biblijoteke. Pisao je o Muhammedu, a.s., i poznat je dijelima: “Biografija Muhammeda”, “Muhammed i Sunnet” i još puno drugih knjiga i člankova poznatih svjetskih časopisa.

LA MARTINE¹⁶² (Pisac, poet, historičar, političar itd.) - Francuski historičar, pisac, pjesnik i političar u svojoj knjizi: "Historija Turske", ističe o Muhammedu, a.s.: *"Filozof, govornik, poslanik, zakonodavac, ratnik, osvajač idejama, obnovitelj racionalnih vjerovanja, bez kulta, osnivač dvadeset zemaljskih carstava i jednog dubovnog carstva, to je Muhammed."* *"Muhamed je bio pravi poslanik!"*

OTO VON BIZMARK¹⁶³ - *"Muhamede, žao mi je što nisam bio tvoj savremenik!"*

MAHATMA GANDI¹⁶⁴ - *"Ja sam proučavao islam i preko njega sam spoznao vrijednost čovjeka i prava koja on ima! Islam je jedina vjera u svijetu koja je dala i koja jednako daje čovjeku istinsku mjeru – uistinu, on mu je izrazio počast u svojoj Časnoj Knjizi! Stoga ne treba čuditi što se žalažem za očuvanje čovjekove časti ne samo u Indiji nego i u cijelome svijetu, jer će onaj čovjek koji je ravnopravan sa drugim ljudima – i u pravima, i u obavezama – u svemu moći ponuditi više. A upravo je islam doveo čovjeka u ravnopravan položaj s drugim ljudima. Stoga nemojte čovjeku uskraćivati onu ravnopravnost koju nalaže islam i za koju se borio Poslanik islama! Onaj velikan, koji će do vijeka biti velikan,*

¹⁶² **Alphonse Marie Louis de Prat de Lamartine (1790-1869)**, poznati francuski pisac, poetičar, historičar i političar.

¹⁶³ **Otto Eduard Leopold, Princ i Bismark (1815-1898)**, poznat kao **Otto von Bismarck**, političar i veliki državnik, osnivač Njemačke, koji je poznat bio poznat u narodu kao "Gvozdeni vođa".

¹⁶⁴ **Mohandas Karamchand Gandhi (1869-1948)**, bio je indiski advokat, koji je mirovnim putem vodio državu ka nezavisnosti, također i nadahnuo pokret civilnih prava i slobodu u čitavom svijetu.

Muhammed, sin Abdullahov, poslanik islama, bio je u stanju vladati cijelim svijetom, pa ipak je htio biti samo čovjek, radi čovjeka, pomoću islama. Šejtanov poriv za vlašću nije se nikako mogao njemu približiti, tako da je Vjerovjesnik islama živio – on, Poslanik – kao običan čovjek pred svojom braćom, drugim ljudima, kao jedan od njih, i pored toga što je bio Božanski izbor.”

LAV NIKOLLAJEVIČ TOLSTOJ (Ruski književnik)¹⁶⁵ -

“Nema nikakve sumnje u to da je poslanik Muhammed jedan od najvećih reformatora čovječanstva. Pripada mu najveća slava jer je on čovječanstvo uputio istinskom svjetlu, pravdi i miru, jer je spriječio prolivanje nedužne ljudske krvi i tako otvorio put ka napretku i civilizaciji. Ovo veliko djelo nije mogao izvesti niko drugi do čovjek koji je imao nadnaravnu snagu, čovjek koji je dostojan svakog poštovanja, divljenja i pažnje.”

RAINER MARIA RILKE (Potičar i romanopisac)¹⁶⁶ -

“Nikad nije čitao, a sad - gledaj! Jedna takva riječ i mudracu nedosegnuta!”

EDWARD GIBBON i SIMON OCKLAY¹⁶⁷ “History of the Saracen Empire”, London, 1870, p.p. 54. – *“Vjerujem u jednog Boga i Muhammed je poslanik Božiji, jednostavna je i nepromjenjiva istina u islamu. Intelektualno poimanje božanstvenosti nikada nije degradirano vidljivim idolima; poštovanje*

¹⁶⁵ **Lev Nikolajevič Tolstoj (1828-1919)**, poznat kao **Leo Tolstoj**, ruski pisac poznat kao jedan od najboljih pisca svih vremena. Dobio je veliki broj nagrada i Nobelovu nagradu za književnost i Mir.

¹⁶⁶ **René Karl Wilhelm Johann Josef Maria Rilke (1875-1926)**, poznat kao Ranier Maria Rilke, Austriski poetičar i romanopisac.

¹⁶⁷ Vidi fusnota 43.

OBJEKTIVNA MIŠLJENJA SVJETSKO-POZNATIH
UČENJAKA O ISLAMU, KUR'ANU I MUHAMMEDU,
S.A.V.S.

Poslanika nikada nije prekoračilo mjeru ljudske vrline, a njegova živa pravila su, zahvaljujući njegovim pristalicama, ostala unutar granica razuma i religije.”

Također u svojoj knjizi: “Opadanje i propast Rimskog carstva”, govori o Kur'anu i Islamu: “U vjeri Muhammeda nema prostora sumnji, dok, Kur'an je svjetlo i dokaz jednoće Boga.”

TOMAS KARLAJL¹⁶⁸ (Historičar, pisac, društveni reformator) – *“Bilo i drugih koji su propovjedali monoteizam, ali niko nije bio ni približan njegovom čvrstvom i čistom vjerovanju u jednoga Boga.”*

BOSWORTH SMITH¹⁶⁹ (Sportista) – *“Muhammed ima tri zasluge: osnivač jedne nacije, jedne imperije, i jedne vere. Sam nepismen, jedva je bio u mogućnosti da čita i piše, a ipak je preneo knjigu koja je poema, kod zakona, knjiga zajedničke molitve i Biblija u jednom.”*

ENCIKLOPEDIA BRITANICA - *“Muhammed je najupiješnji od svih Poslanika i vjerskih ličnosti.”*

Također i JAMES H. HEART, JAMES A. MICHENER, FERLONG, S. H. LEEDER, JOHN WILLIAM DRAPER, CARL BRACKELMANN, D. V. BODLY, ANDRIN SERVE, JULES MESERMAN, i još puno drugih svjetskih mislilaca govorili su o Islamu i poslaniku Muhammedu, s.a.v.s.

¹⁶⁸ Tomas Karlajl (1795-1881), je škotski pisac, historičar i društveni reformator.

¹⁶⁹ **Bertrand Nigel Bosworth-Smith (1873-1947)**, bio je engleski igrač kriketa. Rođen u Harrovu.

BIOGRAFIJA AUTORA

Senad Maku, rođen je 07.04.1982, Ulcinj, Crna Gora.

Osnovnu školu završio u rodnom gradu Ulcinju, dok srednju školu u Prištini, "Alauddin" Medresu.

Fakultet u Prištini, na Fakultetu Islamskih Nauka, također na Fakultetu Pravnih Nauka.

Postdiplomske studije nastavio na pomenutim fakultetima kako islamskog tako i pravnog. Smjer Islamskih Nauka: "Islamska teologija u evropskom kontekstu." (Teologiji Islame në kontekstin Evropian), dok na pravnom Civilno Pravo na Prištinskom Univerzitetu: "Hasan Priština", Master studije, smjer: Pravne Nauke.

Širok spektar izdavačkih i naučnih radova kroz časopise i novine. Aktivni učesnik na konferencijama i simpozijumima, i drugim vjerskim i naučnim aktivnostima, u zemlji i van nje.

UŽA SPECIJALNOST:

1. Islamogija, Međureligijsko upoređenje, Islam – Hrišćanstvo (Izučavanje svetih knjiga)
2. Političke nauke – Pravo, Pravno upoređenje između Šeriatskog i Laičkog prava.

BIOGRAFIJA AUTORA

IZDATE KNJIGE:

1. “*Shpifjet ndaj të vërtetave Islame* (Potvore o istinama islama)”, prvo izdanje, 2007; drugo izdanje, 2020. (Albanski jezik).
2. “*TRINITETI – Misteri shënkullor i krishterimit* (Trojstvo - vjekovna misterija hrišćanstva)”, prvo izdanje, 2009; drugo izdanje, 2017. (Albanskom jeziku).
3. “*Trojstvo – Vjekovna misterija hrišćanstva*”, prvo izdanje, 2020. (Bosanski jezik).
4. “*Potvore o istinama islama*”, prvo izdanje, 2020. (Bosanski jezik)

DJELA KOJA JOŠ NISU IZDATA:

1. “*Institucija braka, iz laičkog i šeriatskog aspekta*”.
2. “*Pravno nasljedstvo i uporedba između šeriatskog i laičkog prava*”.
3. “*Doktrina Isusovog razapeća iz ugla hrišćanstva i islama*”.

LIČNI WEB PORTAL:

www.bibladhekurani.com

LITERATURA

1. Kur'an – Prijevod Kur'ana Besim Korkut.
2. Bibla – Diodati i Ri (Nova Dioda) prevod 1991-94.
3. Abdulati, Hamude, *“Islami në Fokus (Islam u fokus)”*, Skoplje, 2000.
4. Bucaille, Dr. Maurice, *“Bibla, Kur'ani dhe Shkenca (Biblija, Kuran i nauka)”*, Džakovica (bez godine izdanja).
5. Bislimi, Taxhedin, *“Hyrje në shkencën e Usuli Fikhit (Uvod u Usuli-Fikh)”*, Skoplje, 2003.
6. Cvitković, Dr. Ivan, *“Rječnik religijskih pojmova”*, Sarajevo, 2005.
7. Deedat, Ahmed, *“Kur'ani- Mrekullia e mrekullive (Kuran – Čudotvorstvo svih čudotvorstva)”*, Podujevo (bez godine izdanja).
8. El-Mubarekfuli, Saffijurrahman, *“Nektari i Vulosur i Xhennetit (Zapečaćeni džennetski napitak)”*, Priština, 2001.
9. Esh-Sharavi, Muhamed Muteveli, *“Mrekullia e Kur'anit (Čudotvorstvo Kurana)”*, Priština, 1996.

LITERATURA

10. El-Hindi, Rahmetullah, *“Triumfi i të Vërtetës =Trijumpf istine”*, Skoplje, 1998.
11. *Fjalori i gjuhës shqipe (Rečnik albanskog jezika)*, Tiranë, 1980.
12. Findley, Paul, *“Mjaft me beshtje (Dosta šutnjom)”*, Albanija, 2004.
13. Ez-Zendani, Abdul Mexhid, *“Mrekullitë shkencore të Kur’anit”*, Priština, 2002.
14. Ghonem, Mohamed, *“200+ ways the Quran corrects the Bible”*, Brooklyn NY.
15. Ibrahim, Halil, *“Islami dhe Krishterimi (Islam i Hrišćanstvo)”*, prvo izdanje, 2004,
16. Imam Nevevi, *“Rijadus-Salihin”*, Priština, 1997.
17. Irfan Abazi, Taxhedin Beslimi, Faredin Ebibi, Jusuf Zimeri, *“E drejta familjare në Islam (Porodično islamsko pravo)”*, Skoplje, 1996.
18. Jahja, Harun, *“Mrekullitë e Kur’anit (Kuranska čudotvorstva)”*, Istanbul, 2002.
19. Jahja, Harun, *“Popujt e zhdukur (Nestali narodi)”*, Istanbul, 2002.
20. Kukaj, Tahir, *“Besueshmëria e citateve Kur’anore dhe atyre Biblike (Vjerodostojnost kuranskih i biblijskih citata)”*, Priština, 2005.
21. Kardavi, Dr. Jusuf, *“Fetva Bashkohore II (Savremene fetve II)”*, Priština, 2002.
22. Lings, Martin, *“MUHAMMAD, his life based on the earliest sources (Muhammed, život vjerovjesnika islama zasnovan na najranijim izvorima)”*, Australia, 1983.
23. Musavi Llari, Sejjid Muxhteba, *“Islami dhe Civilizimi Perëndimorë (Islam i zapadna civilizacija)”*, Gnjilane, 2004.
24. Murtezai, Ekrem, *“Fjalori i feve (Rečnik vjere)”*, Priština, 2000.

LITERATURA

25. Nicholas, Mustafa Steven & Nelson, Tariq, *“Kush e shkroi Kur’anin (Ko je napisao Kuran)”*, Priština, 2006.
26. Nijazi, Hamza Mustafa, *“Burimet e Kur’anit (Izvori Kurana)”*, Mitrovica, 1996.
27. Rida, Muhamed Rashid, *“Të drejtat e gruas në Islam (Prava žene u islamu)”*, Tirana, 2006.
28. Sytari, Muhamed, *“Përpyetje të dështuara (Propali pokušaji)”*, Skadar, 2003.
29. Sytari, Muhamed, *“Hap pas hapi me ‘Udhën Islame (Korak po korak ka putu islama)”*, Skadar, 2004.
30. Sinani, Ajni, *“Të tjerët për Islamin (Drugi o islamu)”*, Priština, 2005.
31. Sabuni, Muhamed Ali, *“Dyshimet dhe të pavërtetat rreth shumësisë së grave të Pejgamberit a.s. (Sumnje i neistine o broju žena Poslanika, a.s.)”*, Tirana, 2000.
32. Smith, Joseph, *“Muhamedi- A është Profet (Da li je Muhamed Vjerovjesnik?)”*, Priština, 2001.
33. Topalliogllu, prof. Dr. Beqir, *“Gruaja në Islam (Žena u Islamu)”*, Istanbul, 2000.
34. Topbash, Osman Nuri, *“Frymera meshire nga Muhamedi”*, Istanbul, 2004.
35. Pitanje upučeno islamskim učenjacima i odgovor A. Guliamit, Tirana, 2005.
36. Edukata Islame (Islamski odgoj), br. 24, Priština, 1979
37. Edukata Islame (Islamski odgoj), god. XXXV, br. 77, Priština, 2005.
38. Edukata Islame (Islamski odgoj), br. 78, Priština, 2006.
39. Takvim 1993, Priština, *“Jomuslimanët për Kur’anin (Nemuslimani o Kuranu)”*- Hajrullah Hoxha

LITERATURA

40. Dituria Islame (Islamsko znanje), god. IX, br.178, Maj 2005, Priština, “*Koncepti i Zotit në Bibel dhe në Kur’an (Koncept Boga u Bibliji i Kuranu)*” – Senad Maković.
41. Dituria Islame (Islamsko znanje), god. IX, br.180-181, Jul – Avgust, 2005, Priština, “*Koncepti Pejgamberik në Bibel dhe në Kur’an (Koncept poslanstva u Bibliji i Kuranu)*” – Senad Maković.
42. Dituria Islame (Islamsko znanje): Br. 1, god. 1986; Br. 20, god.1990; Br. 22-23, god. 1991; Br. 24, god. 1991; Br. 25, god. 1991; Br. 30-31, god.1991; Br. 36 god. 1992; Br. 51, god. 1993; Br. 71, god. 1995; Br. 98, god.1998; br. 99, god. 1998.
43. Zgjimi Islam (Islamsko buđenje), god. IX, br. 5/ Qershorë 2004, Priština, “*Thënie e mendimtarëve me famë botërore rreth: Islamit, Kur’anit dhe Mubamedit a.s. (Izreke svetsko poznatih mislilaca o Kuranu i Mubamedu a.s.)*” - Senad Maković.
44. www.islamidhekrishterimi.com
45. www.bibladhekurani.com
46. www.en.wikipedia.org
47. www.bismikaallahuma.org
48. www.sedatislami.com
49. www.zeriislam.com
50. www.radioislame.com
51. www.ardhmeriaonline.com
52. www.newadvent.org

SADRŽAJ

PREDGOVOR.....	5
RIJEČ PREVODIOCA/RECENZENTA	11
KLEVE TE O KUR'ANU	15
Uvod.....	15
DA LI JE MUHAMMED, S.A.V.S., AUTOR KUR'ANA ...	17
BOGATSTVO KAO MOTIV?.....	22
MOĆ I SLAVA?	26
OSLOBAĐANJE I UJEDINJENE ARAPA?	28
DA LI SU ARABI AUTORI KUR'ANA?	35
DA LI SU DŽINI AUTORI KUR'ANA?	39
DA LI JE KUR'AN KOPJA STARIH JEVREJSKO- HRIŠĆANSKIH IZVORA?	41
KUR'AN – BOZIJA RIJEČ I UPUTA ČOVJEČANSTVU ..	47
KUR'AN ČASNI JE ALLAHOV GOVOR	59
ZAKLJUČAK	63
FENOMEN POTVORA O MUHAMMEDU, S.A.V.S.	67
Uvod.....	67
DA LI JE MUHAMMED, S.A.V.S., BIO POHOTAN?.....	68
MUDROSTI I RAZLOZI BRAKOVA	72
STICANJE I ŠIRENJE ZNANJA KAO MOTIV.	76

SADRŽAJ

IZVRŠAVANJE NAREDBI KAO MOTIV	78
POLITIČKI MOTIVI.....	81
DRUŠTVENI MOTIVI.....	83
TRIVIJALIZACIJA VJEROVJESNIKOVIH, A.S., GODINA	84
DA LI JE MUHAMMED BIO “PEDOFIL” ?	86
SVESTRANOST I GENIJALNOST AIŠE, R.A.	95
POLIGAMIA U BIBLIJI	97
ZAKLJUČAK	101
OBJEKTIVNA MIŠLJENJA SVJESTO-POZNATIH UČENJAKA O ISLAMU, KUR’ANU I MUHAMMEDU, S.A.V.S.	105
SVJETSKI UČENJACI O ISLAMU	105
SVJETSKI UČENJACI O KUR’ANU	108
SVJETSKI UČENJACI O MUHAMMEDU, S.A.V.S.	113
BIOGRAFIJA AUTORA	119
LITERATURA	121
SADRŽAJ.....	125

Naslov:

Potvore o istinama islama

Autor:

Ma.sci. Senad Maku

Recenzija:

Ma. sci. Mirsad Aslani
Prof. Dr. Zija Abdulahu

Prijevod:

Ma. sci. Mirsad Aslani
mirsad_aslani@hotmail.com

Izvradač:

Senad Maku

Prvo izdanje:

Tiraž: 3000

Ulcinj, 2020

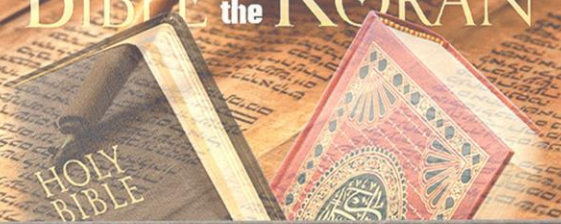
CIP - Каталогизација у публикацији
Национална библиотека Црне Горе, Цетиње

ISBN 978-9940-9991-1-7
COBISS.CG-ID 12914436

BIBLE and the KORAN

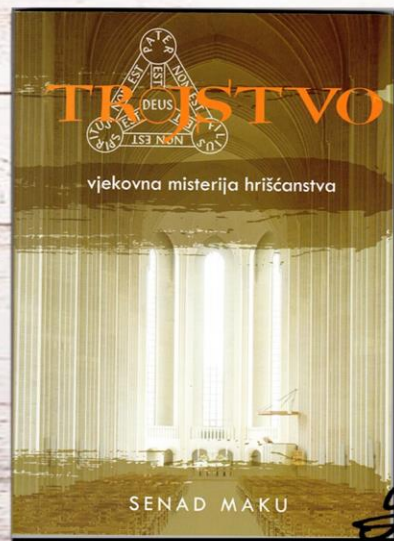
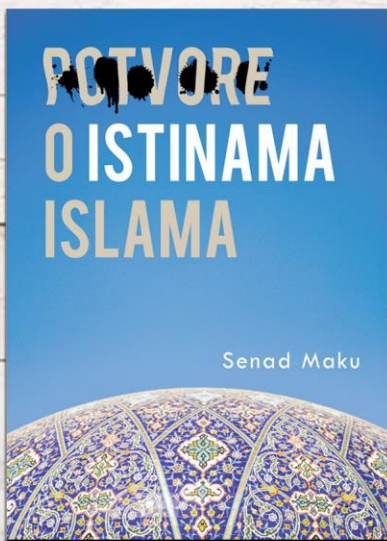
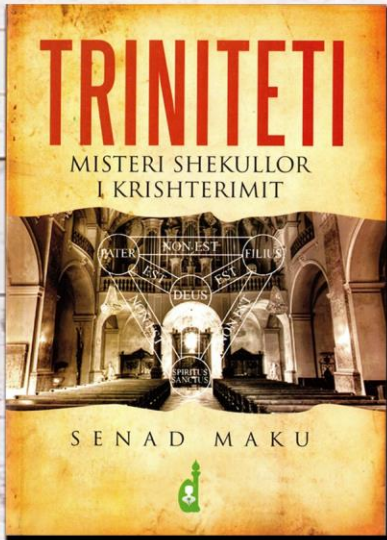
The Koran
TRANSLATION

In the name of God,
Most Gracious, Most Merciful,
I have put forth in this translation the best and
the purest in my power, from the original Arabic
of the Koran. It is intended for the use of
those who are not conversant with the Arabic
language, and who are desirous of
obtaining the meaning of the Koran.
It is known that
the Koran is the word of God,
revealed to His Prophet,
Muhammad in Mecca, in the year
610 A.D. and that it is the
Holy Qur'an, 7:1.

Ballina Autoriale Nga bashkëpunorët Në gjuhë të tjera Libraria Lidhje Rreth faqes Kontakti Senad Maku

 bibladhekurani.com
Comparative study of Holy Books

Porositi librat - Naručite knjige
+382 69 649 664
